

Yózue Kap. XXIV. a Kníha Júdic. Kap I.

21. Y povedel lid k Yózue: Slíždene tak nebude, gato mlátiš, ale fánu Bohu slúžit budeme.

22. A Yózue k lidu povedel: Divědloves se my, že se my samy nejvolejí u sebe fána Boží a byste mu slížili. I odpovedeli: Divědloves smě.

23. Téhdy Yózue guy povedel, odvrhněte boží a cizích s prostřed se D. idola capta in bello. Sá.

24. A povedel lid k Yózue: Fánu Bohu násemu slúžit budeme, a poslušny budeme přikazom geho.

25. Protož Yózue učinil v ten den smíru, a predložil lidu přifaře a říči v duchem.

26. Napísal tak všecky slova hto v knihách žákona Božího: a rozdal fámen písmenky, a položil ho pod dub, který byl pri Divárnici Boží:

27. A povedel k všecky slova Boží, které mlátil vám: jebyste potom dnu nezapírali, a nelhalí fánu Bohu násemu.

28. Y rozprášil lid, gdeňho fjáděho so vladárstvá svého.

II. 29. A potom zemrel Yózue syn Klun služebník Boží, když měl sto, a Je, set řekl:

30. A pochovali ho v trájně vladárstvá geho v Libanonském areálu gest založení na hori Ostravym, od stran půlnocného hori Gáas.

31. A živil lid Yzrahelym p. Bohu po všeckých časoch Yózue, a povídala byl časoch lidu staršího, když za sliby čas zimy byli po Yózue, a byly znali všecky skutki Boží, které byl činil mezi lidem Yzrahelym.

III. 32. Hlodi říše Jozefova, které byli přeneseni synové Yzrahelym z Egypta, pochovali v duchem, na straně pola, které byl koupil Jakob H. Gen. 32. 19. od synův Semior říka duchem, za ſo mladých oveč, a dostalo ſe na vlastní baben vladárství synom Jozeffovym.

IV. 33. Eleazar říše syn Áaronův zemrel: a pochovali ho v Gabá tu agm. ati Fineesa syna geho, které mu Jane bylo na hori Ostravym.

Kníha Júdítum,

po Židovsko -

Dopisem.

Kapitola I.

I. Je potoleni Júdomé, spolením Symeonovym na mnichy károdu Města, do byly. A II. Je Ottoniel obdržal kárody Deffer, a za odplatu rozal Černu.

II. III. Je Hananegsť proti příkazu Božímu z mnichův měst říše nevysílal, ale platiči rostali. říše.

A. M. 3570.

Slož bylo po říšti Yózue poradili ſe synové Yzrahelym fána Boha ant. Br. 1434. fóř povedeli: kdo, pugoe před náma proti hananegsfemu, a bude za říši, aneb za vodstva vogni?

2. A povedel fán: Yúdaš a pugde: He odvídal ſem řem do říše sic inf. tribus A. tribus Iuda gebo; 3. A povedel Symeonovi bratrů svému Yúdaš: Pugde ſemnú na Symeon Dux v tribus Iuda erat mug los, a bogou proti hananegsfemu, aby ch y já výjel ſtebú Caleb na los trnig: A. gissel i ním Symeon.

4. A výjel Yúdaš, a odvídal p. Bub kó hananegsť, a Ferezeg, říše do ruk gejib: a porazili na místě Bezelef řeſet tisíc mužů.

5. A nastí Adonibezek: w Bezelef, a bogowali proti němu, a pobili lid hananegsť, a Ferezegsť.

6. Ale utefal Adonibezek: za řetězim fóř běžali zahvatili ho, a obsekali mu řony ruk, a nob geho.

B. interpretati
B. řeſet Ferez.

Knížba Jidicium súčip. I

C. i. Regulus.

7. A potvrdel Adonizebek: sedemdesiat šestnáct a obesťa myma
finci ruz, y nos, zbyralo poč mým stolem počmum drobki: gako
sem yá čimil, tak mne p. kníž odplatil. Y premešli ho do Jeruzála,
léma, a tam, zemrel.

8. Kdož teho synové Židovi sobývali do Jeruzalem, sobýli ho, a
pomordovali ho meiem fóz vyskoko Mesto neypálili.

9. A potom fóz odtud vyjeli bogorvali, proty lidu kanaanégo sponu
etery bydlival na horných miestach a l poledníku y na horninách.

10. A fóz gel e Židais proty kanaanéovi etery bydlival v Meste
Hebron, s. etore se menovalo za starodávna kariath-árebe:) za mordoval
val dečaj a kryman, y Holmaj:

11. A odtud fóz gel tabeľ a obyvatelom Dábyr Mesta, etore se dám
no menovalo, s. kariath-árebe, to gest, Mesto učenia.

12. A potom fóz ovládá Mesto kariath-árebe a zhubi
ho dám mu Xu dceru mu za manželku.

13. A fóz ho byl dobyl Obhonyel syn Čeneúr bratr s mlády ťia
lebúru. Dal mu Xu dceru sŕiu za manželku.

14. Etterá fóz gela po ceste napomenul gú Muž gej, aby profyla
od řeči svého pole. Etterá fóz byla rozdýsla sedic na oslu, po
vedel gú káleb: Coje ma?

15. A ona odpovedela: Dag my požehnáni, nebo sy my dal zem
suhú, dag my y mlážnú. Hetož dal gú káleb vlastne na mchu, y
dolu pole.

16. Ale synové Činezovi prátele Mojsíjovi, geli z Mesta kalmone
ho, i s synmi Židovinma na pust losa gebo! Etterá gút a polednieg ťame
kárad, i bydeli s ním.

17. A Židais gel i Symeónem bratrem sŕym, a porazili spolu ťia
napěa, etery bydli v děčárb, i zábrli ho. A nazvali to Mesto ménem,
Jorma to gest překlal.

18. A byl Židais Jázus s řečima fónčinami, y Ústalon, y ūtka
ron Mesta, s mezama gejub.

19. A byl p. kníž z Židu a opanoval horné miesta: any nemohel za
kladit obyvali v dolinách, nebo mnoho rozvin meli s fosama.

20. A dal Mesto Hebron káleboni, a gako byl rozházel Mojsíj, etc.
i vypilemenil s nicho troch synu Činakorou?

21. Ale Ježíška obyvatela Jeruzalem řebo vypilemenili s synovi
Benjamínom, y bydli Ježíšek z synmi Benjamínomma v Jeruzá-
leme až do dnešnýho dňa.

22. Cetajce také Ježíškova vyjela do Béthelu a byl p. kníž řečma.

Neb fóz byl oblébl Mesto, etere sa prvej Líza menovalo.

23. Vídeli človeka vyjedzajiciho z Mesta, a potvrdeli mu: Ufaj
nám fače máme nechtí do Mesta a učinime řeblu milostdenství.

24. Který fóz gún byl utázel, a fóz nechí do Mesta pomordovali
meiem vysoké lid: ale toto človeka y vyskoko pravěstro gebo, pře
pustili.

25. Který fóz gún byl utázel, a fóz nechí do Mesta pomordovali
meiem vysoké lid: ale toto človeka y vyskoko pravěstro gebo, pře
pustili.

26. Který prepustil, odessel do Žemí Ťetkym, a vystavil tam Mesto
y nazval ho Líza, etere sa tak menuje až do dnešného dňa.

27. Manassej také nezbubil Mesto Béthsan, a Ťanach, z gejub
sedinfama, y obyvatelu Dóř, a Žeblaám, y Magédo, z sedinfama
gejub, a potač kanaaneus bydli s nýma.

D. pro opugnare
rant & repellant
Cap. pri atiole
pro řeči adducere
tur ut appa
reat gra dueis
ne deus trids
Juda religio
prætuleris

E. Jos. 15. 14.

F. Academia
Celsus ubi li
tue tradebant
& monumenta
vetera affixa
G. Id est ne pos
ut hunc logion
eive fratres filii

H. Iethro dikt
est Canaan a
genre v. inf.

I. hoc ep. Jericho
Deut 34. 3.

L. quoniam ipso
Iethro noluit
ad Ierusalim
ascendere.

M. Num. 10. 30.
tamen filii eis
se yd conjun
xerunt ut pat
bie & infir. 4.

N. Reg. 15. 6.
ac 1. Par. 2. 5.

O. v. inf. 4. 11.

A. Num. 14. 24.

B. gigantes v. id.

C. Ex ignavia
et lucis cupido
ut sed. bellatio

D. fós 15. 14.

E. altera Béthel
et in tribu id
njamina Jos. 18

13.

Výděl. Kap. I. a II.

28. Ale když sa posymlí k lidu Izraelskému, učinil lid římané gesto aby plakal. C. i. pravali u. platili, a neubrál gřeb zábladí.
 29. A Esrahym tato nepozabíjal lid římané gesto, který bydlel v Mespí Jáyer, ale bydlel v něm Žabulon nemyslabil obyvatelů Číron, a Maálol: ale bydlel lid římané gesto v profetci Mojsi, a Járval mu plakal.
 30. V Žabulon nemyslabil obyvatelů Číron, a Maálol: ale bydlel lid římané gesto v profetci Mojsi, a Járval mu plakal.
 31. Které také nemyslabil obyvatelů Ašero, a dydona, Thalab, a
 Rechabib a Želba, a Ašer, a Rechabib:
 32. a bydlel Ašer v prostred římanéa též zemi obyvatela any ho nezabil. Neftaliho tato nemyslabil obyvatelů Bétsames, a Béthanaá:
 33. a bydlel mezi lidem římané gesto též zemi obyvatelom, a byli gebo plakal my Bétsamitštij a Béthamitštij.
 34. V původní lid Amorregestu synu Dán na hori any gřeb nedal mysta aby bydleli na horninách:
 35. a bydlel Dán na hori Horeb, která sa nazývá ohředtení a =
 Agalon a v Kalebim. V zmornela sa ruka domu Józefového a zostal
 lid Amorregestu gebo plakal.
 36. A byla meza Amorregestu o dani osúrového, skali a vrci
 nejde mysta.

Kapitola II.

- I. Je angel sobodenná Boží lidu Izraelskému zváne připomína, i. II. Je když uplysal lid Izraelský nenačest oplakaný. A. III. Je po smrti Józue a po
 smrti Starz, lid Izraelský často žalovaly svoboděnou, rozdušil do tázky vše
 vše upadl. H. Propheta a sp. Angelius
- I. Přistoupil angel Boží z Gálgala na místo placících, a povíděl:
 myneděl jsem ráj z Egypta, a měvedel jsem do země, za kterou jsem přivedl
 svého wasym: a jasly jsem, že nezruším svému mu svama na věky:
 2. tak len toto žebyste neuznali svému z obyvatelma zemi této,
 ale oltáře očekávajíte žebyste stály: a necheli ste uposlechnuti vše mě: pre-
 co ste to učinili? I. 70. Scandalus.
3. Protož nechci jsem gřeb myslímení o tváři wasym: abyste my
 mali neprstelů, a bochoré gřeb, aby mám bývali k úpadku!
 II. 4. A když bol mluvil angel kanc tyto slova k mšice synom Izra-
 ēlskym pozorněšli ony hlas svůj, a plakali:
 5. V nazvalo sa místo to: místo placících, aneb místo říz: i obeto-
 vali tam oběti a. Prohu. A. Jos. 24. 28.
 6. Lebky rozpuštěl a jásy lid, a odváli synovce Izraelským gedenků:
 by se svého vladárství, aby gřeb obdržali:
 7. když slízili a. Prohu po mšicích dnech, života Józue, a starých, kte-
 ry za slibý čas po nem žili, a mědeli mšici řutfi Boží, která
 byl čiml z lidem Izraelským.
 8. Ale zemrel Józue syn Kún, služebník Boží, když měl říz, a řešet říz-
 furi. 9. V počítali ho v fondinách vladárství gebo v Channáthské
 na horu Esrahym z stran pulnociho horu Haas.
 10. A mšice ten rod Izraelský odessel k svému svým: a zrodili se L. putat per Ann.
 quisili: který nepoznávali: řána Božia, any řutti, které byl čiml z lidem
 Izraelským. L. ub. Anno 2585.
 III. 11. čimli synovce Izraelský zlé vše pred oblycagem Božím, a slí-
 žili modle Haálim. ad Ann. 2591.
 12. A opustili řána Božia svých, který gřeb byl myneděl, zemřel a. putat per Ann.
 ztěž. E. ut colerent & obcedirent ei.
 E. sc. idolis.

Judek - Kap. II. a III.

a následovali bohům cizým, a bohům hóstým, který ofoló ných bydleli, a fláni
h se gím: a t' během poopúdli kána, Boža.

13. když ho opustili a slízili modele Baál, a Astarot.

14. a rozšířený P. Bůh proty lidu Izráelskému odvázal quis do nuk
rozhýeném: který quis ulapili, a zaprodali nepřítelom, který ofoló bydleli:
aný se nemohl poslati proty svým nepřítelom.

15. ale famfolké byli chřeli čisti, růža doži byla proty ijm, gafó byl mlá
výl a přesabal gím a náramně sa trápeli.

16. a zbudil P. Bůh súdcu, který by quis vyslobodili z nuk nepřítelům:
ale aný, týk poslubati nechtěli.

17. když slízili bohom cizým, a fláni se gím. Skoro opustili cestu
po které byli chodili otcové jejich: a když slízali přilaze Boži, nescíti
čimli protivne.

18. a když byl P. Bůh zbudil súdcu za dívnu quis smíloval sa nadny
ma, a uslyšal fiktivi bydnych, a vyslobozoval quis, od porazti týk,
který quis bygávali.

19. ale když byl zemrel súdec, narraovali sa f hřichom a mnichům
sé párvali nežly otcové jejich když nasledovali bohům cizým, když gím
slízili a fláni se gím. Neopustili náležití své, a cestu na g-tvrdostu,
po které byli přivzli chodili.

20. a rozšířenala sa prchlost Boži na lid Izráelský, a povíděl:
toněnouz zrušil národ této smíluvu mu, který sem byl učinil z otcí
jejich a sej mu zažádavati zapovětel:

21. a ja nezabloudím Národi, které zanechal Vojne, a zemrel:

22. abych na ných řekl s lid Izráelský, zdáliž zažádaváci os.
tu Boži a chodali po m, gafó zažádavali otcové jejich, čili ne.

23. protož opustil P. Bůh této Národi, a nechtěl sám výplnění
z zemi zaširoké, aný quis neodvázal do nuk Vojne.

Kapitola III.

1. že sa lid Izráelský stovarysil z Národi, které P. Bůh opustil, aby sa on učinil do rognia
s. II. proto sa castohat spráce cizých králi tíapl s. III. ale když se polop
řekl kře ottomila, zlodi, a vangar oslobodí sa. g.

1. Toto su národi, které P. Bůh opustil, aby výnaučil kře ných lid Iz
ráelský, a nescítych, který nebyli znali bogovatí proty kánané gíjím:

2. žeby se potom naučili spráce jejich gafó magú bogovatí z nepriče
lem, a žeby měli zvýflost bogovatí.

3. proty pet křijatom, filistynským, a proty nescítemu lidu kána;
necítemu, a dydonecistmu, a hennecistmu, který bydlel na hori Libán,
který od hori Baál Hermon, až tam kde se mcházá do Qimats.

4. a zanechal quis, aby na ných mohel říkati lid Izráelský, zdáliž by
uposlebil příjazem Božím, které byl přifáral otcem jejich spráce Národa,

čili ne. Protož smané Izráelský bydleli, re prostřed lidu kánané gíjeb
a hennecisteb, a umorécisteb, a Ferecisteb, a hennecisteb, a Februz
isteb: a brali sebe za manželki dceri jejich, a ony dceri své vydávali s
noin jejich, a slízili behom jejich.

5. a čimli zlé vnu pred obličejem Božím, a zapomenuli na P. Boža
svého, když slízili modele Baálom, a Astarot.

II. 6. a rozšířený P. Bůh na lid Izráelský, odvázal quis do nuk Chisant
Rafatnaim

F. vindicta ex po
pali gloriosi se
fendores: finguo
li ut gloriosi
sancti laudant
Edu. 14. 13.
Febr. 11. 32.

G. 70. tentem.

H. hebr. tentare

I. sc. superna.

A. i. Principes.

Vivid. Kap. III.

- krála Nezopotamského, y slízli mu za osem roků.^b
- III. 9. A volali f. p. Boži: který jím zbudil výslabodítela, y výslabodil
jich. Othniela totiž syna Cenezea bratra s káleba mladšího:
10. y byl v nem Duch Boží, a řídil lid Izraelský. V ryzel do rogniv
a odvražal f. Bub so řuk gebo Gusan Rasathaim krála Mořiskeho, y
zamordoval ho.
11. A byl potok na zemi za stříbrnou Rokú, d. y zmírel Othniel syn
Cenezea. Ale zase počali synové Izraelských činiti zlé veci pred oblycím,
jím Božím: který pořádil naproti nim Ogona krála Mořiskeho:
nebo činili zlé veci pred tváří gebo.
13. A propočil mu synů Ammon y Amalek, a ryzel, y pobil
lid Izraelských a opanoval Město Jálmonové.
14. V slávili synové Izraelských Ogona královci Mořiskemu osem
nast. Roků.^c
15. a potom volali f. Boži: který jím zbudil výslabodítela me-
nem a od syna Gera, syna Gemini s. který obešel řuk za pravu-
mel. V poslali synové Izraelských po nem daci Ogona královci Mod-
říkem. Který sebe udelal meč na obě strany ostří, který měl v
prostředu různissce z dlužá na jedné straně řuk, a připásal ho sebe
pod plášt na pravu stranu.
17. V podal daci Ogona královci Mořiskemu. Ale byl Ogona vel-
mi hrůza a bojž byl podal daci odesel i tovaryši, který s ním byli při-
li.
18. A narráciu s Jálgalish h. kde bývali modli, povíděl f. krá-
lovi: Slovo Boží mám f. tebe o králu. A on rozhádal aby miloval i
a bojž rescey myslí, který ofolo jebo stál.
19. Když přistoupil f. němu kdo: neb sebel na faláci letním! sám
y povíděl: Slovo Boží mám f. tebe. Který bude povídal z stoliu když
čimfeg. A tedy rozhádal kdo řuku levu, a vynal meč s pravou stranou
své, y vrazil do brucha gebo, tak mocně.
20. tak mocně, že různissce meca se stalo v rane a v procel,
mj. hrušnem hrušnem uvizlo. Ano reuvinat meca, ale tak gato byl ma-
jí, zanechal v tele: až y mojorvysko prez zádeč prirozenosti vys-
lo.
21. A tedy rozhádal kdo řuku levu, a vynal meč s pravou stranou
své, y vrazil do brucha gebo, tak mocně.
22. tak mocně, že různissce meca se stalo v rane a v procel,
mj. hrušnem hrušnem uvizlo. Ano reuvinat meca, ale tak gato byl ma-
jí, zanechal v tele: až y mojorvysko prez zádeč prirozenosti vys-
- lo.
23. A tedy rozhádal kdo řuku levu, a vynal meč s pravou stranou
své, y vrazil do brucha gebo, tak mocně.
24. prez zádne īcricefa vysel. A služebníci krála bojž přišli
mídeli zamrkné dvera palácové, y povíděli: Ušnád gest na potebi
v letním paláci.
25. A bojž tak dluž očekávali, až se za to řídili, a mídeli žebý
zádny neotvral, vrazil filc: a bojž otevreli nasti lána svého, že
na temu leží mrtví.
26. A tedy bojž sa ony buriči, když byl utefel, y přesel do mýsto
na kterém byli modli, odkud sa byl narráti. A přesel do Degrats:
27. a bude zatrábil na truhlu, na horu Čírajmi: y dolu gel s ním
synové Izraelských, bojž on na předku gel.
28. Který povíděl f. ním: Podle zámnú: nebo odvražal f. Bub nepri-
telej násyj, modbyt když do řuk nastyj. Y dolu gel za ním, a obědli
když vodoule, prez ktere se planí do zemi Mořiskej: y zádnu mědopustili
pregheti.

B. ab 1° mundi
2591. ad 2592.
C. id est Nepote
V. sup. 1. 12.

D. ad 40. Annū
post quiete scil.
a Iohue in ea
primū constituta
doc. 14. 10.
H. secunda post
fuerit sancta
A. M. 2599.
ante br. 1405.
E. i Jericho.
F. ab 1° mundi
2661. ad annū
2679.
G. sc. de tribu
Benjamini.

H. sc. ubi sociis
dimicant.
I. jussit ipsius
racere denu
recedent qui
adserunt.
L. sc. Coa refige
rationis.

Vudik. Kap. IV.

A. id est octoges.
n. sc. post prius
re gaudiis ut et
soniale data
Ergo nro 2679.
Ant. lxxij. 1324.
B. incertus qnto
tempore

29. ale potili Noábištij za času toho, ofolo ſeſet tifján, vſtečtych ſylních, a učátnych mužů: žádny ſvýč ujíti nemohl.
30. I ponízení geſt lid Noábištij w ten den, pod moři ſynům Izraél ſtýb: a byl potoh na zemi za oſemdesát roků.
31. Po tomto byl vámpr ſyn anathum, který zamordoval ſilifjánſtij ſest sto mužů z Rašiu, aneb ſerpačem pluba: y en rafé obhađoval lid Izraélſtij.

Kapitola IV.

I. Ze Débbora prorokyně a Baráku naproti Džzaru křížatou mógiſta krála Jabin ſla naan, pſastini bogoroli. II. Ze Džzaru Jabel manželka ſáber odbeblebo ſabilia.

I. V nepřístali ſjnové Izraélſtij činiti zlé ruci před oblyčajem Božím po ſmrti ſoda, ſ. odvzdal qib ſ. Bub do ſuk Jabin krála Kanaánegobo ſterý d' frálowal w ñízor: a měl moditela mógiſta ſvého ménem ſ. ſarai, ale on bydlival w Jároſetb národům.

3. V rokali ſjnové Izraélſtij ſ. Pobu: nebo devět ſo rozúm myral ſ ſosama a ſa dwacet roků: náramně qib ſužoral.

4. Ale byla Débbora prorokyně manželka Lapidotšová, která ſudi la lid za času toho.

5. A ſeděla pod ſtromem pálmonovým. Etterý ménem gejm ſa meno,

wal, mezi Ramou a Béthel na hori Aſtrajm: y vývazali ſnj ſjno

wé Izraélſtij, aby ſjíslati faždy ſíd.

6. Která poſlala, a zavolala Baráka ſyna Šabinemorcho ſ Cedef Nefthalim: y ponevěda ſ němu: ſtřazal tebe ſ. Bub Izraélſtij ſi, a međ rogito na horu Thábor, a ſezmeli ſebu ſeſet tifje bo, gorníku ſ ſynům Nefthalim, a ſ ſynům Žabulon:

7. A ja přivedem ſ tebe na místo ſ potoku Cýson ſ. Džzaru no, ſitela mógiſta krála Jabin, y moze gebo, y roſciče mnóžství, a odem ſdám qib do ſuk trýz.

8. A ponevěděl Barák ſ nj: ſugděſtij ſemnú, púgdem: nebrudeſtij ſe ſemnú qiti, nepuſgdem.

9. Která ſ němu ponevěda: ſugděm ſjue ſebu, ale na této ráz ſtřazit ſa nebuje připisovat tebe, nebo do ſuk ſeni odvzdá ſa Džzara. Protet poſlala Débbora, a qissa ſ Barákem ſo Cedef.

10. Který ſdří zvolal poſoleni Žabulon, a Nefthalim, mygel ſ ſeſet tifjima bogomyslů, ſdří měl Débboru w ſvém rogitu.

11. Ale Thábor! Círcy geſt protim byl cedesel od ginsyib Gneſtib ſtríku ſvýč ſynům Hobab, protela Mojsiſového: y byl natábel ſtan fi rogito az do dolini, která ſa menuje Beniim, a bydlel nedlá ſedes.

12. I oznameno geſt Džzaroni, žeby mygel Barák ſjn Šabinem na horu Thábor:

13. Y ſděl zebrał devět ſo rozúm ſ ſosama, y roſciče rogito ſ ſa roſciče národům ſ potoku Cýson.

14. A ponevěda Débbora ſ Barátoni: Mſtan nebo této geſt den, w ſterém odvzdal ſ. Bub Džzaru do trýz ſuk: ſle en geſt moditel trýz. Protet ſeſel Barák ſ Bon Thábor, y ſeſet tifján bogomyslů ſ nim.

15. A zestrassyl ſ. Bub, Džzaru, y roſciče moze gebo, y roſciče moze ſtri ſ Meleem, međ gaſ ſideli Baráta: na tolifo, je Džzara, ſdří ſ roza ſtouſil pefi útfal,

C. 1. Reg. 12. 9.
D. sc. Recuperato
regno Majoru.
quod amiserant
Iud. Iosue.

E. qd ab A. 2699
ad An 2714.
quo iter gemit
tema. Infr. 5.

F. habitans ſub
ca ſ ſedens
pro tribunali
huc aliqva ped
ma famosa.

G. orig. ex Radr.

H. I. Et broni ſam
lia bifariqni
ep. ſiſia. ſor
ali in tribu ſu
da habitant
ze goib ſoti ſu
Rababite
I. Par. 2. 55.
Alij ab ifris ſe
pároti ad tri
bi ſ Manale ſe
trahabite
Wor. Due ſe
Principes ſuſt
alle ſáber.

I. Vide Num. 10.

L. Gal. ſocenii

A. Pat. n. 10
hebr. Contrario

Vudif. Kap. IV. a V.

16. a Barát běžal ja utečagjyma, noži, a za možstem, až do hars
sets národiu, y az sofiu mscce množství nepřítelům až do gedneho ne
popadalo.

17. A Džzara fóz utečal přibehel k přijetímu ženi Jábel manželki Ha
bera Cynegifého. Nebo byval potog mezi Jabin králem Izra, a mezi lidem
Jáber Cynegifem.

18. Tebdy fóz vystla Jábel naprotivá Džzarovu, povídela k němu: Žo
k mne žane můj: pod nebó je. Který fóz vysel do stanu gejzo, a fóz
ho přišla pláštěm.

19. povídci k něj: Prostím, dág ní, malitko rodi, nebo velmi žijním.
Která odkyla lomísek mléka, a dala je mu na jisti, y přišla Žo.

20. A povídci Džzara k něj: Žtoq pred Izverma stánka: a príde
ly nědo, opouštějí se teda, y povídci by: Cily gest tuto nědo? Dopovídci:
nen žádnuho.

21. Tebdy vystala Jábel manželka Jáberova brébjí stanovu: rezala C. ex tabernac
sebú také i fladivo: a fóz vystla petagenne a mlčáníkne k němu
naložila na uš blamí gejo brébjí, a fóz uderila fladivem vrážila
ho do mozkův až do zemi: Který fóz držmotu spolu z smrtí zmyšlal
silabel, y žémrel d

22. Y kle Barát fóz za Džzaremu běžal, přicházel: a fóz Jábel
vystla naprotivá němu, povídela mu: Žo: a utázem tebe muža
fterého sleduš. Který fóz byl vysel k něj, viděl Džzaru, že leží mit,
vy, a brébjí že gest vrážení v uš blamí gejo.

23. Protož pojijil ř. Bub v ten den Jabin krála Kanaánstého
pred synmi Izyabéllyma:

24. Který fajdodenně množili se a možnú ruku sújonalí Jabin krála
Kanaánstého, dotud, dokud ho nevybladili.

Kapitola V.

I. O tisni poděkování, kteru spívala Débbora a Barát po výtažství. z. II. O

I. Opivati písen Débbora, a Barát syn Abinoemiu w ten den, fóz
povídali Který ſte sobrovoltne vydali z lidu Izyabéllyho žiroti ſivé do
nebezpečí nětrá. Chvalte řána Boba.

2. Uplysle krále, pujzima pozorujte řenžata: Ja sem já sem řeč
řánu Bobu spívat budem chvalit budem řang Boba Izyabéllyho.

3. Fane fóz ſy byl vysel z hori řeýr a byl boh gíssel prez stragi, E. 1. Dumasa re
ni Čodom, zem ſa poznula, y Nebesa, a oblasti vyleli dešt.

4. Son ſe rozhývali od tráni řáne, y hora řýnay od tráni řang Boba Izyabéllyho.

5. Za říum řamgar ſina činats, za říum Jábel, odpotivali cdo ř. S. Se pra timore
niti: a ty Který po něj po kramali, chodili ř po chodnících bludnig. Ř. S. Se pra timore

6. Krestali říny w lidu Izyabéllym, y odpocinuli: sofiu by nepón
stala Débbora, sofiu by nepónstala Matla lidu Izyabéllyho.

7. Horé vogni vývolil ř. Bub, a on řám bráni nepřítelům, pořazil. H. 1. inusitata
ratolest královstá, a řepiga neuřazali ſe w řínicet říjicob lidu Izy
abéllyho.

8. Ředec mé miluže řenžata lidu Izyabéllyho: Který ſte dobravolt
ne ſeba vydali na nebezpečí, chvalte řána Boba.

9. Který ſedáte na blýšťaných oslů ř a ſedíte na řídu, y chodíte
po řece, mluvte.

D. 70. & ipse ce
ans pupitan
inter pectus quo
et capitulo.

Ad nos in Arca
& nobiscum am
bulans.

f. qui pra timore
sudanteo

g. Se pra timore

Aut equitatio
comodi.

Judit. Kap. V.

B. sc. egrediens
intrepide.

C. i. Israël.

D. sc. assumens
E. sc. assumens
fortes de vici,
fortes.

F. i. Angeli.

G. Etymolog.
antiquissima

H. Meror Urbs
erat prælii
inconstitutio
infamis et
sa e saltu
eterna obliuio
ne seputra est

I. logoens per
L. q. d. pulchra
M. sc. lae.

A. ut sitara
B. id est ad 40.
ann. post pmo
ad portu ab
Obsec regitu
ad. Ego anno
Muovi 2919.
Act. Br. 1282.

11. Přeť fa zetřeli iwoze, a nōjsto nepřitelům fa zamordovato, neč
fa tam rozpřanaču přípravělnost Boží a sobrotivost ē sylému lidu ſe
rabelskemu teď je utekel lid Boží ē branám a obdržal parování
aneb křižatnici.

12. Mstari, mstari Débbora, mstari, mstari, a spiváč písen: Mstari
Baráfu, a zaobrac věníl trýc ſínu Abinoemum.

13. Zaobracení gest ostatek lidu, řán přeť bid sylu: lid Izraelský
božoval.

14. Záfraymu ē porazil qib do Ámaleta, a po něm z Beniamina
ē lidu třemmu o Ámalci: z Náčbýr křižata mygeli, a z Šábulon
ty, který by možto nedl do vognu.

15. Jagimane i potolenia Jachar býl z Déborti, a gísl za Bará,
kem, který gafojto na zvrt, a do propáni ſeba vydal na nezpečenství:
fidi ſa rozdvojil Šuben proty nemu mezi udátnouma napla ſa ſvada.

16. Frečo býalji mezi Dvoma cíli, aby ſynial ſyčání, aneb ſvítání řád:
fidi ſa rozdvojil proty nemu Šuben mezi udátnouma napla ſa ſvada.

17. Galad za Jordánem odpotíval, a řán pracioval, při Žagoroch:
žáher býdel na brehu Móřském, a při přijatovob obměstával.

18. Ale Šábulon, a Keffalum výdal životi ſré na ſvrt w řekou ře
róme, přigeli ſíjále, a božovali, božovali krále Kanaánský w Řánaub
vedle řvoo Magdóo, a nic mřak nerazili fóř ūpečili.

19. Žleba božovalo ſa proty nym: Žtezdi, ſtere w porádku, a w řem
běbu zotárali, naproti ūzargimi božovali.

20. Potol Gýson mláčil mrtve tela gejub, potol Kádumim ē potol
Gýson: pojnapádo ſušp ma ſylých.

21. Kopřta ſoniſe odpadali, nos, tym, který utekali z náylem, a na
zvrt fóř ūpadali naq-fyličný z Nepřitelům.

22. Zlorete zemi Meroz, mluvil Angel: Boži: zlorete objevatelom
Meru toho, nebo nepřigeli ma pomoc Boži, na pomoc z gebo naq-
fyličný ſtatu.

23. Žožebnana mezi Benami Jábel mánělka Žábera Gýnčíšebu,
w řivem řátku buč Žožebnana.

24. Žádagycymu vodi mléfa ſala a na řálce křižatke podala řáſla
25. Mzala do leseči ſuti ředil, a dopravě řadivo řeovářské, y
ušerila ūzaru, fóř ſmíto na řáře ředala řané, a u řáři moc
ne prebila.

26. Žterý při nobáku gejub ſpadl: ſemidlel, y ſemrél: wálat ſa
před nobama gejma, y ležal mrtwy a bydny.

27. Freč ſeno fóř ūblečala Márka gebo narýfala, a ſtalači
mluvila: proto ſa obměstáva narrati wuz gebo? přečo ſe men
tagú nosi gebo, ſtýr ſonův zapřahňuje?

28. Žoře ſe ředila geđna z mnořegsých ſen gebo, týto ſlova Gveř
ruši.

29. Žasnač mil děli ūpeče, a naq-pěfničasý ſa mu z řen řvbi,
rá: řšiač oděvi mřelikých barev ſa řobanagú ūzaroni z ūpeče řtia,
a mnořoské řzobobi řbirá aby řzoboval řtia.

30. Že ſe řek řabynagú ſtýr nepřitelé tvogi, p. Bože: ale to ſterý
miluču teba, neč galí řlunfo na řvbohu řrem je řhři, neč ſe řej řv
juču.

31. Že ſe řek řabynagú ſtýr ſtýriet ſofur?

Vudíš - Štúp VI.

Štúpola VI.

I. Je Izrahel'sty do prvních svitků neplacených jase upadly: proto sa sujovali od Madiánitských. 2. II. Je ja ustanovil Gédeon od Božia po jejich vysloboditeli II. III. Je Gédeon Oltár k Bohu vystavil, kdej poskytl Oltár Baálu, a dvoujáč znamení na vlně onej vrhal. 27

I. Činili zlé veci synové Izrahel'sty pred oblyčajem Božím: čterým dnebům odvázal do ruk Madiánitských za sedem roků. 2. a sujovali sa od nich velmi. 3. udělali sebe pelechia gáštynie a dorád, a naq-perrněgssé myšta aby se brant mohli.

3. A když byl zaříl lid Izrahel'sty na poli, vyzvali Madiánitský a Amalekštij, a givše god východu slunka národi:

4. a když při svých vrazily stánky, vyskuto co byvalo zeleného zhubili. D. 70. gta cos.
až tam, kde se išlo do Gázi: a mlebo čtvrtém nezanechali žim by se živit E. i. fructus terra
mohli v lidu Izrahel'stem, ani ovesi, ani volnou, ani oslunou.

5. Nebo ony sami, a vyskuto stáda jejich přibázali z svýma stánky, a gato sobylki vyskuto naplnovali nepočtané mnóstvo lidu, a všechnu dům, čehož folník se dotýkali, hubili.

6. A poníjeni gest velmi lid Izrahel'sty, pred lidem Madiánitským.

7. A volal k Panu Bohu, když žádal pomoc proti Madiánitským.

8. Který poslal k nim Muža Proroka a mluvil žim: Toto povídá F. 1. Princešský
Pan Bůh Izrahel'sty: já sem was vyslobodil z Egypta, a myrcel sem Eleazar žen
was z domu řežebnosti. Sedrcos.

9. I. vyslobodil sem z ruk Egyptských, a vyskutých nepřítelům, když
was trapili: a vyskal sem když když ste vy přišli, a odvázal sem vám
žem jejich.

10. A povědel sem: já F. Bůh náš, nebogte se bohům Amorreg
sych, a kterých zemi bydlite. A nechteli ste upořídatnuti vči mé.

II. 11. Ale přišel Ángel Boží a scédel pod dubem, který byl v Úffra, J. A. M. 2759
a prinášalo to město k Potísoni stku čelaři Ázri. A když byl syn
žehn Gédeon mlátil, a rozl obile na hřimne! aby utkal pred Ma H. 1. loco ubi erat
čvánskym. torcular

12. utkal se mu Ángel Boží, a povědel: F. Bůh stebu Muže nag-
sylícijský.

13. A povědel mu Gédeon: Prostř, pane můj, kdy F. Bůh sváma
ges, proto nás zauvátili tito vyskuti vči vám? kde su ty dívne vči god,
a kterých rozprávali stkové nashy, a povědeli: Z Egypta vysvěcel
nás F. Bůh? Ale náš oprášil nás, a odvázal do ruk Madiánitských.

14. A vysledej se Pan nášho: a povědel: Di v této sýle tvé, L. 1. Reg. 92. 11.
a vyslobodíš lid Izrahel'sty z ruk Madiánitských: to věd, že sem poslal teba. L. per Angelis.

15. Který když odpovědel, mluvil: Prostř, pane můj, gato vyslo-
bojím lid Izrahel'sty. Hle čelař má "naq-poslednégsy" ges v po N. hebr. Chilas
folníu. Naq-sesorem, a jid naq-menšsy jsem v domě stku mebo.

16. A povědel mu Pan: já stebu budem: a pobijes lid Madián,

je gato zedného muža. 17. A on povědel, gesly sem nastel milost u teba, dág mi zname-

ni, je sy ty který mluvíš v mně.

18. Neodcházag odtuldo, sošud sa nenarratím k tebe, když přine-
sem obět, a obětovat budem tebe. Který odpovědel: já otektávat bū-
sem teba.

C. ab A. M. 2752.
ad ann. 2759.

D. 70. gta cos.

E. i. fructus terra.

F. 1. Princešský
Eleazar žen

Sebres.

G. A. M. 2759
ant. Br. 1242

H. 1. loco ubi erat
torcular

N. hebr. Chilas
deu millenariu
med svi & Muha
s. v. z. in Millib
Hoda

O. S. di Angelus

Judif. Kap. VI

P. Hebr. Epba.

A. Hebr. abijt.

B. s. Angel. dñi
discendens.

C. s. destinatio
ad faciliatum
 dolor

D. Deus dispensa
vit ad Gédon ut
sanctis fung
ret et dolorant
offeret prout a
tabernaculo; sic
ex postea dispensa
ut Samuel. 1. Reg
9. 16. Et cum
Elias 3. Reg. 18.

E. i. impugnans
Baal.

F. s. cognatus suos.

G. Ros in velle c
mystic est. Atius
in utero virginis
Psal. 41. V. 6

19. Protož wessel Gédon, a uvaril foštato v z. Afiorci pínuť prešnejši chlebun napéfel: a mássa fóz na kládel so kóssa chlebneho a polenpi a mássa fóz nadeľ do hrnca, prinesel vŕscito pod dub, a občorval mu.

20. Literemu pôvodčel Čingel Boži: Nezmi maso a chlebi prešné a polož na tu ſtalu a polenku narich výleg. A fóz byl tak učinil.

21. roztábel Čingel Boži, pruta mrež ťeraj v ruke držal, a dotfeli, ſe mássa a prešnejši chlebun: a vysel oheň z ſtali, a Máso, a prešné chlebi spálil: Lebo Čingel ťané zmizal a z očí už gebo.

22. A fóz videl, Gédon, žeby byl Čingel Boži, pôvodčel: Béda mię ťane Božie, že ſem videl Čingela ťané ſtravi do tvári.

23. A pôvodčel mu ťan*: budť ſtofog ſebú: nebog ſe, nezemress.

24. Protož vystavil tam Gédon Oltár ťanu Bohu a nazval, bo ſtofog ťané, az so ďnešnejšio dňa. A fóz ſtefti byl v Ľeffra, ťterá gest Čeladi Čifti,

25. keď noci pôvodčel ſ. Bub ſi ſremu: Nezmi byfa oča tvého a druhého byfa ſedemoročného a ſtažiſt Oltar modli Baal, ťeraj gel oča tvého: a hág, ťeraj gest oholo oltara, podſetaj:

26. a vystavil ſt Oltar ťanu Bohu ſremu na ſamém vrchu ſta li této, na ťterej predtym obet ſi položil: a nezmeni druhého byfa a obetovať budeš obet zapalni na braniči dreva, ťeraj ſi v hagi podſetaj. Protož fóz ſebú vzal Gédon deſet mužov a ſvých ſlužebnícku III.

27. učim gato, mu byl ťan Bub pritazal. Ale fóz ſe báil Čeladi oča ſvého, a lidu Města toho, v dnie nechťel to učiniti, ale v noci vſec ſto ſvýplnil. A fóz byli ráno vſtali lidé Města toho, mideli poſazený oltar modli Baal, a hág podſetaj, a byfa druhého naloženého na Oltár ťeraj teď vystavenej byl.

28. A fóz ſt vystavenej byl: Kdo to učinil? A fóz byli vyste davalí mynářica ſtutku, pôvodenou gest: Gédon ſi v Jozafáta učim vſecu tuto ſtu.

29. A pôvodčeli ſi Jozafáti: Nýdag ſjna tvého ſem, aby ſemreli: nebo potazí Oltár Baala, a podſetaj hág.

30. Kterým on odpoveďel: Ždáliž ſe pomstiteľ Baalom, aby ſe bojovali, ſanib? ten, ťeraj gest protiňak gebo, nech ſemre prie než ſvétlo zaotresny pridie: gesty ſi Bub, nech ſe pomsti nad tím, = ťeraj podſopal Oltar gebo.

31. Do toho dňa menoval ſa Gédon Jerobaál: protože byl pôvodčel. Vráť: nech ſa pomsti nad tím Baál ťeraj podſopal Oltar gebo.

32. Lebo myslí ho Aladyanst, a Amaleukt, a lidé ťeraj bydeľi na rojchu ſlúta zebrať ſa ſpolu: a fóz preſli Jordán vojí ſa po logili re doline Úzgrabel.

33. Lebo myslí ho Aladyanst, a lidé ťeraj bydeľi na rojchu ſlúta zebrať ſa ſpolu: a fóz preſli Jordán vojí ſa po logili re doline Úzgrabel. Žeby ſa ſpolu ſpoli Gédon, ťeraj fóz zatrúbil ſtrúbu zo

34. Ale Inub Boji poſpoli Gédon, ťeraj fóz za ſim gela.

35. A poſtal poſlu po rojcu poſoleniu Manaj choným, ťeraj, a onj ſa ſpoli ſi myn geli: poſtal a ginstach poſli ſi poſoleniu Viferovemu, a Žabulo novemu, a ſi ſteftbalimovemu, ťeraj mu vſecu mygeli na pomor.

36. A pôvodčel Gédon ſi ſ. Bohu: Jeſty myſloboduj ſi myrabilisti ſte ſku mu, gato, ſi myluril.

37. Poſložim ſuto vlnu ſtržanu na ſumno: buď ſo ſa na ſameg vſe a na vſecu ſe ſucho, wedet budem je ſte ſku mu gato ſi myluril, myſloboduj ſi myrabilisti.

Judif. Kap. VII.

38. A stalo sa tak. A fóz z novou povstal, a vystlačil vlnu, sputelku H. i. manc naplnil z rovni. I. Chal. Mala.

39. A žáde povedel k. f. Bohu: nech sa nevrneva preblivost tvá na mňa budemly geste gednúc skusovat, fóz budem sledovať znamení na vlnie. Prosim aby sama vlna súba byla, a vyslať zem ťosu močra.

40. V učinil k. Búb tých roci, gato byl žádal: až býlo súbo na sa meg vlnie, a rosa po vysiečteg zemi.

Capitola VII.

I. Že Jédeon pri vodách vybral sviečky do rovni, čeraj fóz uslyšiel od gedného Madjanitského ďumu na nás se obovil strubama s flaxama a z lámpassi 3b100, my. 4. II. Že Madjanitský seda geden druhého mordoratu, a tamli, 1. 9.

III. Že dve kružata s nás treba, a že sa zabilo 2. a A Cod. No 24. 89. 2. vobr. manc.

I. Zčož Jerobaal, čeraj sa menovaly Jédeon, fóz v loci povstal, a vysieľ kis s mym, prigel k ſtúdiu, čeraj sa menuje párad. A meli vyskta Madjanitský v doline, na strane pulnočnej hori vysoteg.

2. A povedel k. Búb k Jédeónovi: Mnhoš lidu gest ſtebu, ani sa neodviedza lid Madjanitský do ňuk gebo: žeby sa nechránil proti nme lid Krabelský, a nepovedel: Z mojich vyslovojci sem.

3. Ktoru k lidu, a fóz vysieľal ſlysat budú predpovídaj: b. 4. 60. B. Deut. 20. 8. 1. Mach. 3. 56.

gesť ſtrahliw a bogazliw nech sa narrati. V zastúpilo z hori Galadu a narratio sa zača z lidu, eke a evaet ſifium z Mužum, a toliko pozostalo dejet ſifium.

4. A povedel k. Búb k Jédeónovi: Gesti mnhoš gest lidu, vtedy giub k vodám, a tam giub ſtúdim: a o čierem tebe povojim, aby ſtebu giub ſen nech giub: čieremu giub zapovojim, nech sa narrati.

5. A fóz byl zessel lid k vodám, poviedel k. Búb k Jédeónovi: čeraj gajom chýptat budú vodi, gato obýca magú pís, chýptati oddeliť giub na stranu: ale čeraj na klonený pís budú, na erupčeg frane budú.

6. Protož býlo tých čeraj z ruku fóz do uš bázali vodi, ſtrebali tri sto mužum: ale giisse vyslovo mnóstvo pilo z na kloneným čolenem.

7. A poviedel k. Búb k Jédeónovi: V trebu ſto mužoch čeraj ſtrebali vodi vyslovičodím vás, a odviedzám do tých ňuk lid Maďancíský: ale vyslovo ostatné mnóstvo nech sa narrati na frém. Protož fóz ſebú nábral počmuň na tri ſto mužum a trieb, pričasť, aby giisse mnóstvo vyslovo odčelo do ſvých ſtančík: a on sám ſ trema ſto mužum dal ſeba do bitki. A vyskta Madjanitský ležali pod nima v doline.

8. Môžtež róci poviedel fan k niemu: Nestani, a zégdi volu k vysku: nebo sem giub odviedzal do tých ňuk.

9. Jesť je sám ſe ſtrahujesz giub, nech ſtebu giub ſara ſlužek D. i. famulus.

10. Že ſam ſe ſtrahujesz giub, nech ſtebu giub ſara ſlužek D. i. famulus. 11. A fóz uslyšíš ce mluvia, reč sa poslňia ňufi tré, a bezpečnosť ſi ſtebusi do ſtančík vyskta, nepričelum. Protož zessel on sám, a ſára ſlužník gebo k fragu vyskta tam ke byli fraje zpracujes.

12. Ale Madjanitský, a Amalekitský, a vysieľ lid od vysokou ſlúfku k žal rozhreny v doline, gato mnóstvo ſobylef; býlo také velybludum nepočítaných, gato písiku, čeraj leži na brehu moriem.

13. A fóz byl prišiel Jédeon, ſysal je rozpraval nečeraj ſen, bližiu ſinejmu: a tafto rozprival to, co byl ſivedl: Môd ſen ſen, a zdalo ſa mi gato ſa z gačmena podopolej ſteb nálal, a do vyskta Madjanitského ſtebážal:

C. inepti ad pugna:
hic ad pugna gloriam
diabol. ineptissim.
qui in mortinatē
quod selectior
querunt.

Judit. Kap. VII. a VIII.

C. sc. dñis.

a když se byl pripravil k stánku wogsta, porazil ho, a podvratil, y s grámu tu j. zemí zaroval.

14. Dopovíděl těm, kterém u byl rozprával: není to mi ginsého fronte mec Gedeonův syna Joasového muža Izraběstého: nebo odcíval? Bůh do ruky geto lidu Madyanský, y mscely stánku wogsta geto.

A. sc. dominus,
gráas agens.

15. A když byl užysal Gedeon sen, y vylezl geto, počlomil se: Tánu Bohu a narrátil fa s wogstu Izraběstému, y porovdál: Mitařte, nebo? Bůh odcíval se ruky naších Wogso Madyanský.

B. v. 20. Vocab.
Hydras del. sed.
Hucav.

16. I rozděl tři sto mužů na ty části a dal jim trubici do ruky, i flásky, fi prázne, y fabance živela, do prostred flásek.

C. lignos torres
cera s resina ob
lros qui igni
facile furent,
& vento magis
aerundib.

17. A povíděl k nim: Zde, to uruďte jež jdou činim, y my to činíte: mec, dem k branci wogsta, a co činit budem následujte mná.

D. sc. Victoria.

18. Když jdou zatrubím s trubu možnou také ofolo wogsta zatrubte, a spolu říkajte: Tánu, a Gedeonovi!

E. sc. vimes

II. 19. I vespel Gedeon, y tři sto mužů, kterí byli s ním, k branci wogsta Madyanského, když se začalo pál nocí, a když se zbudili fra ženici, poslali na trubach trubici, y pleskati fláskama gednu o trubu.

20. A když boli ofolo wogsta na trech místech trubili, a fláski byli potřebni, držali v letech, místech fabance živela, a s pravýma trubili, y hráčali: Mec Boží, a Gedeonův!

21. Když říkali gedenčajdy na svém místě do foli wogsta nepritelého. Protož všecko wogsto sa pomáhalo nepritelům, a když vrestali, a vystříli, utefali:

22. a všakmeménco neustávalo tých tří sto mužů s trubami trubit.

F. Gal. 82. 10.

f. I dopůsobil f. Bůh mec na všecko wogsto, tak, že se samý mezi sebí mor-

donali, když utefali až do Betřesetta, a mezi s Abelmebula v Tebbátu.

G. i. limitem. z 3. když se zvolali synové Izraběstého s potolením křestbalym, a říkali y zem-

H. Gal. Congregatio

scíceho potolení Manassešového běžali za lidem Madyanským.

24. I posal Gedeon poslu, na všechu horu Afrayimu, když povíděl: Degdite naprotivá lidu Madyanskému a začípke modi až do Betřeba

y až do Jordána, I volal! všeck ho Afrayim, a zaúgal modi až do Betřeba y Jordána.

III. 25. A když začínateli! dvoch mužů a živit Madyanských, zreba a Žeb, zabili zreba ja říkale Žeb, a Žeba na řoli Žeb. Y běžali za lidem Madyanským když slavili Žeba, a Žeba sebí něli k Gedeonovi

za potok Jordánský.

Kapitola VIII.

I. Když Afrayim povídal naproti Gedeonovi z labodníma slovmi bo uspologil.

L. Gal. 82. 12.

II. Je mužé Dofotis a Jannuel nebytli bat chleba Gedeonovi. 4. III.

3. když Gedeon převládal Žebé, a Salmana, tých začobil 10. a Žebu požá-

řídal. 18. IV. Je z Hařanic a z ginsého Daruň říkale Gedeon ředlá

Effod, 24. V. Je říkale Žeb, a Žebu z Žeb, a Žebu z Heradini, 29.

Zemrel 32. VI. Je se lid Izraběstého narrátil k modlo-slugebnosti 33.

F. I povíděli mužé Afrayim k Gedeonovi, co get to, to sú učim, že bý

nai nebyl zarekal, když sý byl gissel do wognu proti Madyanským. Když se

se mocně rádili, a bez malci našly sebe neučinili.

2. Říkají oni odpovíděl: Cože, tak som miel učiniti, gafó ſe my lú

mli? Čili lepší není brozeni Afrayimur, od reinobraná řežero,

N. 2. d. familia
mea.

3. I do ruk vlastních f. Bůh odcíval říkajata Madyanské, Žeba, a Žebu:

Cod. No 2459.

Judit. čap. VIII.

Což sem měl tak učinil gafó ſt' my učinili? To foří byl mluvil, a krotil ſe ſměr gejeb, aneb pýcha, ſt' ſtem pojeſtevali moři ſímu.

II. 4. A foří byl přigel Gedeon ſ Jordanu, přigel ſo, a ſt' ſo Mužů, ſt' ſi ním byli: a od uſtalosti nemohli běžat za utěkajícíma.

5. A porcél ſ mužom Města Doffot: Dagte proſym chleba lidu ſt' ſemnú geſt, nebo ſelmy uſali: abyſme možli do ſanat Žebéa, a Salmana ſirálun. Madyan ſt' ſich.

6. Dopravedeli ſenjata Doffot: Aſnaď ſy guž Žebéa a Salma ulapil za ſuſi, a proto žádaj, zebysme ſali mógsku tvořmu Chleba.

7. Kterým on porcél: Protož foří gub odvraždá ſ. Brub Žebéa a Salmana do moři ſuſi, zetrem tělo mase ſ tenym, a z božlaiju pūſtā. A odtud foří výgel, přigel ſ Městu Faňuel: y mluvil ſ mužom Města toho tý téz neči. Kterému ſ ony odpovedeli taſ, gafó byli odpovedeli Muže w Měste Doffot.

9. Protož porcél ſ gym: foří ſa narratim w poſagi z výfáz, ſt' ſim, ſt' ſim tutu výču.

III. 10. Ale Žebéa, a Salmana pojeſtrali zemſeckym ſvým mógsfem. Nebo bylo geſte pojeſtalo patnáct tisícum zemſeckých hluſtum, ſt' ſich mužum, ſt' ſi byli přigeli od východu ſlunta, foří pobili ſo, a dracet tisícum ſt' ſib bogovinſtum, ſt' ſi možli výčiat meč ſ poſtvi.

11. A foří výgel Gedeon po cestě ſt' ſib ſt' ſi w ſtanfot býdeleli ſ ſta. A. oſce. 10. 17. B. ſald. ſt' ſab. ne východ ſlunta Města flóbe, a Védaá, porazil mógska neprítelſte. ſt' ſi bezpečný oopoeſtrali a mi zlébo ſa nedomnívali.

12. A utekali Žebéa, a Salman, ſa ſt' ſyma foří Gedeon běžal, do ſoni gub, foří rozrazil výſtu mógslo gejeb.

13. A foří ſe narratil z mógnu před východem ſlunta;

14. Začmatil ſluehynfa z mužum Města Doffot: a opitoral ſe ſo o ménáib ſenjatſkých a ſtarſtib Města Doffot, ſy popiſal ſe demeſat ſedem Mužů, ſezmána.

15. A přigel do Doffot, a porcél ſim: Ne Žebéa, a Salman ſt' ſich ſt' ſe my naobazovali na oči, foří ſt' ſe poročali: Aſnaď ſuſi Žebéa a Salmana w ſuſaib tvořib ſu a proto žádaj, zebýme mužom ſali chleba, ſt' ſi uſali, a ſemdeleli.

16. Lebou ſebral ſtarſtib z Města a nabral ſtná ſpúſtā, ſy bodač, ſt' ſim, a zetrel ſpolu ſt' ſima ſy rozdrobil mužu Města Doffot. D. ſc. mimo.

17. Mežu také Města Faňuel ſt' ſazl, foří pozabijgal obyvatelů Měst ſt' ſi. Lebou opital ſe Gedeon Žebéa, a Salmana: Váš byli muže, ſt' ſich ſt' ſe pozabijali na Son Šábor? Který odpovedeli: byli podobný tebe, a geden ſt' ſich, gafóby byl syn ſirálum.

18. Kterým Gedeon odpovedel: Bratře moji byli: synové Matli. F. ſc. ſe Matre. neq. Žin geſt ſ. Brub, že fořibýte gub byli živili, nezamordovali bych.

19. A porcél prorozecenmu ſynu ſvému ménem Jetber: Mſtan a zamorduj gub. Který nevýčial meča ſpoſtvi: proto ſe bál, nebo geſte mladočenſt byl.

20. A porcél Žebéa, a Salman ſ Gedeonovi: Ty mſtan a za, mórdou ſas: Nebo ti ſy muž w ſyle. A mſtal Gedeon, ſ a zabil Žebéa a Salmana: ſy ſebral ozoubi a zapři ſt' ſyma ſa bróla Welbly. ſebi lunulas

Dív ſebral výſtu ozvoborali obyčag mýmali

C. ſc. ura Nocte
toni bellis Confe
uerat. ſa.

toni bellis Confe
uerat. ſa.

D. ſc. mimo.

E. Provinciis quoq;
que. ſa

F. ſc. ſe Matre.

G. Hal. 82. 12.

Vudit. Kap. VIII. a IX.

22. V powiedeli poscy mize Israhelitij i Ydecony: Panug ty nad nama, v syn twug, v syn syna twobo: nubo sy nas myslobodil z mno ci Nadjanski.

23. Seterym on odpowiedel: Nebudem panowat nad nama, any syn muq, ale panowat bude nad nama s. Bub pøass.

IV. 24. V powiedel i njim: godnu prosbu žadám od nás: Daťte mi na ušnici z lúpeži waséq. Nebo Izmabelitij naušnice zlato obycag mili méti.

25. Stery odpowiedli: Welmy rády dáme. A tedy rozprostreli na zem plášt, nabázali nari naušnice z lúpeži:

26. A rázila rába, tjež žádajících naušnic tisyc, a sedem sto lotum zlata, mimo ozdob, a zápin: v odévi parlátovc, s teryma sa hivale Nadjanski ozdobovati obycag myvali, v mimo retaz zla, tisic, které zvěbludi nosili.

27. I udelal s toho zlata Yedcon Effod, to gest odem pñezstu, a mlo žil qù do Mesta svého Effra. I slýsil v tem odem rescekt lid Yzabeli Modlám, a zofala ta odem Ydeconovi. v rescekté rodiné gebo k upadu.

28. Ale pojmen gest lid Nadjanski od synův Yzabelských, any nemo byl v ruce blam režomírovati: ale byl potog v zemi e za stýrce Rosum v terych Yedcon vrebnost mél.

V. 29. Lebod odesel, Jerobaál syn Joasur, a bydlel v domě svém: 30. a mél sedemdesát synův, který poslu z lačná gebo: protože byl mél mnosé Mánželfi.

31. Ale naložnica gebo, která myval v Meste výchém porodila mu syna, ménem Abimelecha.

32. I zemrel Yedcon syn Joasur v dobreg starosti, a pochovan gest v hrobě Otca svého Joasa v Meste Effra z rodini Ozri.

VI 33. Ale tedy zemrel Yedcon, odesatili fa synové Yzabelskij, a slanali se modli Baálim. I učinili z Baálim finlunu, aby qm byl za boba.

34. Ani fa neropomenuli na řána Boba svého, který qib myslobodil z ruk nepřítelův gejub, zemřeliky do folá:

35. Ani neucinili milostdenství z národem Jerobaálovym ani Ydeconovym, nebole rescekté vše dobrýs, které byl učinil lidu Yzabelskemu.

Kapitola IX.

I. 1. q. 2. Lebod požádal sedemdesát bratrův synův, panování ufrutně se be pravlatornal: s. II. 3. Tedy dobyval Město výchém, zena mu byla my rozbila z ulomkem mlínskym.

I. Lebod, odesel Abimelech syn Jerobaálu, do Mesta výchém s bratrem Mánželkou, a mluvil s ním, v rescekté rodiné Otca j Matli svéq, tedy počepel:

2. Mluvit s rescektym Mánžem, Města výchém: Cily mám lepší gest, aby panovalo nad nama sedemdesát muzív zemřeliky synův Jorabálských, cily aby geden muz panoval nad nama. Rozvážte to měm sebú, že vás tělo, v kosti, wasa sem.

3. Lebod mluvili bratře Matli gebo o nem s rescektym Mánžem Města výchém rescektý tito Pele, v naibylu říku gejub k Abimelechom, tedy pozwiedli: Nas Bratře gest.

4. I dalí gemu sedemdesát, mab říbra, z modli kostela Baálebit. Stery sebe udal jist to muzun muzik, a tularejch s v gissli za nim.

A. Gal. Coronis.

B. i. per idololat
riam.

C. in prostern
cijus.

D. in occasione
idololatria

E. hic ad Ann.

40. in diebus de
economis post u.
tina rivel. crie
tum a Debora
restituta qd ad

Ant. Chr. 2959.
Ant. Chr. 1245.

F. Per Ann. 10.

A. NL. 2468.
ant. Chr. 1236.

G. 70. & vanos
2. d. vanos &
otiosos.

Judit, kap. IX.

1. S. k. přišel do domu otcia mého, do Afrá, y pozabíjal bratry svých
synů Jedeonových, aneb Jerobaálových sedemdesát mužů na jedném
čamenci: a pozostal toliko Joútham syn Jedeonův naag-ménský, y
stál na srdci sa. I. A. M. 2469.
2. Tchaj zefli sa i mscy mužé Města výchem, y mscy čelaři Města
Mello: a qisli, y wjwolili sebe za krála Abimelecha, pni dubu, který
stál v Měste výchem. Ant. Br. 1233.
3. So fobíz bylo oznameno Joúthamovi, gissel, a stál na vrchu hori
Járizim: a spod vrcholu hlasem volal, y povedel: Vlásste mňa mu
je výchem, nech mň tak uslyší Bož. A. Sc. in templio.
4. Qisli stromi, aby pomazali a nebstanovili nad sebú krála: a
povedeli stromu olivovemu: Králug nad náma. B. Hebr. Super.
5. Který odpověděl: Zdalek možem opustiti tučnost náu, který y bodo
vě a y lidé pojmagu: a přijti, abych byl nad stromi povýšen. A. Sc. in libamine.
6. Y povedeli stromi, t stromu olivovemu: Pod, a králug nad náma. 7a. ut impens.
7. Který odpověděl gím: Zdalek možem opustiti sladkost náu, a arborib
onoci naag-sladké, a gíti, abych nad qisly stromi byl povýšen? 7b. Habitate.
8. Y mluvili stromi t vinnému forenu: Pod, a králug nad náma.
9. Který gím odpověděl: Zdalek možem opustiti vino me, které
obveseluje Boha y lid, y abejz sa nad qisly stromi povýšoval? D. Sc. in libamine.
10. A povedeli vinnému forenu t stromu olivovemu: Pod, a králug nad náma. E. genus rubi
11. Který odpověděl gím: Zdalek možem opustiti sladkost náu, a arborib
onoci naag-sladké, a gíti, abych nad qisly stromi byl povýšen?
12. Y mluvili stromi t vinnému forenu: Pod, a králug nad náma.
13. Který gím odpověděl: Zdalek možem opustiti vino me, které
obveseluje Boha y lid, y abejz sa nad qisly stromi povýšoval? F. genit. rubi
14. A povedeli vinnému forenu t bodláčovi: Pod, a králug nad náma. G. significans
15. Který gím odpověděl: Gešly spravidlo mňa za krála berete
počte a pod mým střinem odpocírajte: gesly je, nechec, nech výjí. G. (bal). habitate.
- de oření z bodláča, a nech spálí ledri. Libaniste.
16. Protož mél, gesly náležíte, a bez hřibu ustanovili ste nad sebú
krála Abimelecha, a dobre ste činili z Jerobaálem, z lidem gebo
a odplatili ste gemu dobré za dobréni gebo, který bogoval za nás,
17. a svrág život mýdal do nebezpečenství, aby nás vyslobodil
z moci Madyánspýb.
18. Který ste mél povstali proti čelaři otcia mého, y pozabíjali ste
synů gebo sedemdesát mužů na jedném čamenci, y ustanovili ste
jedce za krála Abimelecha syna čerpi gebo nad obyvatelma Města
výchem, proto, že gesl bratr pval:
19. Protož, gesly dobre a bez hřibu učinili ste z Jerobaálem, y
z čelaři gebo, enes sa veselte z Abimelechem, a on nech sa veselí
mezi náma.
20. Gesly je nespokojené učinili ste: nech mygde sňebo oření, a nech
spálí obyvatelů Města výchem, y Město Mello: y nech mygde oření
z mužů Města výchem, y z Města Mello a nech spálí Abimelecha.
21. Co fobíz byl povedel Joútham určet, a odessel do Bera, y byl
vel tam při straci bratra svého Abimelecha.
22. Y králowal Abimelech nad lidem vyrabelskym za try. Aofí s. G. ad Ann. usq. 2771.
23. El vopustil P. Bálku naag-horskyho na Abimelecha, y
na obyvatelů výchem: Který kdo počali v oslavnosti měti. H. Diffensionis
24. Y sluch mordarská sedemdesát synů Jerobaálových, y myleti
prvi gesib, pladati na Abimelecha bratra gebo y na qisly kínzata
výchemste který gemu na pomoc bývali při mordarském. I. Sc. in cede.
25. Y pladli zaseodi naproti niemu na samém vrchu hor: a fobíz
bo ciezarali, zbijali, fobíz lúpli týc, který mimo gisli; y oznameno
gesl Abimelechom.
26. Vele princ Gaál syn Obede, y bratré gebo, a vesel do Města
výchem.

Adán. Kap. IX.

Ma storečto přichod říz sa pozornosti obyvatelé Sychem
 27. vyjeli do pola fdiž bubli růmice a brózni hlačili: a ſou
 nadělali spěvající tímují řestli do kostela modli boba svého, y fdiž ho
 dovali, a pili zlorceili Abimelichovi.

28. ſouž Gaál syn Obedův volal: Kdo gest téh Abimelicha, a řek
 gest to Město Sychem, aby ſme mu řízili? žádaliž nemí syn Jezebaalum
 a ustanovil za knížja Žebula řízobníha ſvého nad mužmi Čemor-
 otic Sychem. Pročo byſme mu ſebož řízili?

29. O ſouži ſaři, řekdo lid této pod mu moc, aby ſi, zamordoval
 Abimelicha. Y ponečeno gest Abimelichovi: Žeber mnozství Rogaſſa
 a vnuje.

30. Něbo Žebul knížja Městec, ſouž uſlyſal řeči Gaálové ſyna Obe-
 důvko, řozněval ſa němij,

31. y poſtal po řečem ſi Abimelichovi poſlū, ſouž ponečel: Že,
 Gaál syn Obedův přigel do Města Sychem y bratre gebo, a dobýval ſa
 proti tebe Město.

32. Protož mřtvi v noći z lidem řek ſtebli gest, a utri ſe na poli:

33. a ráno všeas, ſouž řízlo řízobazar bude, obor ſe na Město. A
 ſouž on řízde naproti tebe, y ſejym lidem učin mu to, co budeš moji.

34. Žebor vſtal Abimelich řeſtakym ſejym řogſtem v noui ſi za-
 stanil záſedkli wedle Města Sychem na ſtreči mřtvič.

35. A ſouž vyjel Gaál syn Obedův, y ſtál pri bránie Města. Žeb-
 or řogſtel Abimelich, y řeſeſto, řogſto ſnym ſi mřtva záſedkuri.

36. A ſouž byl nidel ſi řalým, ponečel ſi Žebulovi: Že z hor mřy
 mi lidu ſebož. Kteremu on odponečel: Štati hor mřiſi gaſtož ſla-
 vi lidsté a ſejmo bludem ſa ſlamář.

37. A zase Gaál ponečel: Že lid ſprostred ſori ſebož, a ſeděn
 ſtrub ſide po ceste řeſti mřtvi ſi dubu?

38. Kteremu ponečel Žebul: Kdo ſu něl uſta tne, řeſyma ſy mřtvi?
 Kdo gest Abimelich, aby ſme mu řízili? kdy nemí lid této ſ-
 řeſym ſi poſtal? vyjdi, a bojuj proti nemu.

39. Žebor gel Gaál, a bojoval proti Abimelichovi, ſouž lid na-
 to ſledel ſyčém ſky, zá utefagijsm běžal, až do Města ſo dobnal:

40. Řetli ſouž ſa ūtefažijsm běžal, až do Města ſo dobnal:
 y popadalo ſi ſtrani gebo mřobycb, až ſi bránie Města:

41. A Abimelich ſedel v řum: ale Žebul, Gaál, y ſora
 řízli ſi gebo mřyml ſi řem, až qid nemcibl v ſem obmeſtán
 ſi ſe.

42. Protož na druhý den vyjel lid do pola: To ſouž oznamě-
 no bylo Abimelichovi,

43. Žebor ſtarel řogſte ſi ſejm, a rozdečil na my ſtrub, ſouž položil ſá-
 ſčki na poláčk. A ſouž nidel, žeby řízobazar ſi řem, ſtál, a oboril ſe na my,

44. z ſtrub ſejym ſouž ſebož, a oblebel Město: ale ſora
 ſtrub ſtare ſeblidli po poli ſonili nepriftelí.

45. Potom Abimelich prez cely ten den dobnal Město: řeſer ſi
 dobnal, ſouž pozabijal obyvatelů gebo, a taſ ſo ſtajyl, že ſul v
 ſem ſobýval ſi ſebož.

46. To ſouž byli uſlyſali to, řeſer boli na weži Města ſyčem ſrestli
 do kostela modli ſotá ſvého Bergit ſi ſouž byli ſmílurru ſnym, učimli,
 a od nebo mřiſo bylo mžalo méno, řeſer byvalo pernic otrážené.

L. sc. in torula
 et ſer lau.

A. Pro occupat.

B. 1. ad loco
 i medio.

C. Žebr. overci
 -metohamini,
 70. overcius
 -amiciens, i
 augurii.

D. Žebr. frateres

E. Ž. ad ſua ne-
 gotia.

F. Ž. ut ſola ſcere
 ſtente

G. ut loci munis-
 tione ac Religio-
 ne ſe tuerent.

Vyšik. Kap. IX a. X.

47. Lebdy Abimelcib fóz zwédel, zéby Muži Města bychem msticí sro
li utkalí na vežu.

48. Vyšel na horu Kélmor severskym lidem svým: a fóz uby
til seferu utal žaluz z dřeva, a fóz gú vložil na pleco, ponedél k
tovaryšem: To co mna rádje činiti, sforo činiti.

49. Lebdy správěbem msticí, fóz žaluz z stromů nasekali, qistli
za svým řanem. Který fóz obětali vežu, propálili gú; a tak sa
stalo, že z dýmem a ohnem tisíc lidu sa počuflo, mružů také žáci
objevateli. Veži dýchem.

50. A abimelcib fóz odtud gel, přijel k Městecu Libeči, které fóz
obětal oblebel k rokycem.

51. Ale byla veža mysofa a v prostředu Města, na kteru byli utek A. 70. fortio
li muže spolu, ženky a mstici starší Města, fóz zavreli dveře, co
nag pereňgescq, a fóz stáli pod střechu veži bránili je spornosti.

52. Lebdy fóz přišupil Abimelcib k veži, dobýval gú morné: a
fóz se přiblížoval k horeám, oběti oběti podkládati.

53. Je ble žena gena, fóz ulomek mlinty nánbo zhořila, přirazi B. 2. Reg. n. 21
la na blanu Abimelcibovu, k rozbila mozkí blanu geno.

54. Který bnej zavolal zbrojněbo svébo, a ponedél k němu: Vý, C. 1. Reg. 21. 4.
táhni mec svou, a zabi mna, když ústia nepomohlí je mna žena
zabilo. Který fóz rozhaz vyplnil zabil ho.

55. A fóz on ženkel, mstici, kteří s nimi byli z lidu Jirabětěbo
namrátli sa do domu svých:

56. A tak oplatil f. But zlé za zlé Abimelcibovi, gafóy on zlé byl,
učinil proti otci svemu, fóz pozadígal sedmidesát bratrův svých.

57. Byly jiným tate, to zlé, co byli páchali oprobreno gest, k při
lo na nich zlostícnosti Joacharové dyna Jerobákalového.

Kapitola X.

I. Dě po Abimelcibom Thóle, a fóz této zemrel kníže Jájr na Misto gebo
se dostal; 2. II. Je lid Jirabětě fóz do Modig-Judebností upadl -
Filištín, a Ammonitum sa pod moc odvrzoal; 3. III. Je f. Bub
otam čejcím neručníkem na oči naprba, k nad mna krost má 10

1. Po Abimelcibom povstalo kníže k lidu Jirabětěm Thóla syn
fua. Jiraca Abimelciba, Muž s potolená Joacharového, který byl let
v Měste, dámpr na son offram:

2. a fubil lid Jirabětě, za trýza dravet rofure, k zemrel, a po F. ad An. urogi
chovaní gest v Měste dámpr. 2404.

3. Na misto tohoto se obstaral Jájr Galaáditský, který fubil lid G. ad An. 2816

Jirabětě, za drva za dravet rofure, H. 1. solitos episcopac
4. Který měl trýza synům, který zedil na trýza oslob i k měl I. sc. mulos, seu Mu
trýza knížat městskich, které Města zégněna gebo sa menovati Há, las.

trýza knížat městskich, které Města zégněna gebo sa menovati Há, a
poté Jájr, to gest, Města Jájrore až do dnesšího dnia v zemi Ja
lád. K zemrel Jájr, a pochovaní gest na miffé které má meno Ramon.

II. 6. Ale synové Jirabětě fóz k hřichom starým přidávali nové
čimli zlé ríci před oblycagem Božím, a služili modlám Baál, k dílo
rofub v božom dýnstym, a dýdonstym, v Modbstym, k synům Ammon
v Filistinskym; a opuštli fána Boha a nezlátlí genu.

7. Na kterich fóz sa rovněral Bub, odvrzoal quis do tut Filistyn L. ab. 1. 2798.
pub. v do tut synům Ammon. L. ab. tn. 2816.

8. A trapili sa, k náramné sa od njich sužovali za osemnáct! Ro
čun,

Vyšších kap. X a XI.

Všech stery bydeli za Jordánem v římském městě Ammone, která gest v
Galaad. na folio; že synové Ammon, když sa preplavili přes Jordán,
zubili Júdu, v Benjaminu, v Černájma: a trápení gest lid Izraelští
velmi.

M. ipsomet 12
18. Dujus opel
Kromy
N. 1. per Angelum
v Aopb.
O. Gal. Mabon
v Naboniu

III. 10. A když volali f p. Bohu "povíděli: Zbresťli smě proti tebe, nebo
smě opustili Pána Boha násaho, a slížili smě modli Baál.

11. Kterým odpovíděl f. Bůh": Církev Egypští, a Amoréští, v syno-
vé Ammon a Filistínští,

12. Vydonští také, v Zemalciští, v Kanaánští nesužovali ráš, a ne
volali f mne, v náslobodil sem ráš z ruk gejeb.

13. A predcā opustili fce mná a slížili fce se Bohom užym: proto
neučinim, abych ráš násleq náslobodil:

14. Díte, a vyznáte Bohu stery se sebe vyznali: nech ráš
ony náslobodí za času uzkoti.

15. A povíděli synové Izraelští f p. Bohu: Zbresťli smě, ty nás třesu
gafotfolvět se tebe libi: folio vůl ráš náslobodí.

16. Co když povíděli, vysleky modli z svých fragin užijet Bohu
vyspělemi, a slížili Pánu Bohu: stery sa slišovali nad bydama gejeb.

17. Protož synové Ammon když se spolu zepří 6 v Galaadě vrazili
priřestá: proti sterym žebřali se synové Izraelští, položili vogařa
v Klášteře.

18. A povíděli knížata Galaad, gedenkážej f blížejmu svému: Hoo
prvný, snás počne bojovati proti synom Ammon, ten bude za vodi-
tela lidu Galaad.

Kapitola XI.

I. Věstte, když zostal za kníža, 5. Duba Brždo zapálené, a po hoji výkonával
s králem Ammonem; ale na den 12. II. když z brozu vrazil první dal
roj. 29. III. Věděl Libu Denu římu zvěřinu obitoval p. Bohu 32.

1. Přij za toho času věstte Galaadský, muž nazývaný Štěpánegští, a bogom
řík, syn Žení nerádníci: stery sa narodil z Galaada.

2. Ale měl Galaad manželu, kterého splodil synu: stery když do-
rostli, odcenali věstte, když povíděli: za vědica v domě Otca na-
myho nebudete moci byti, nebo z druhého matka jsi narodzeni:

3. Od sterych když on utekal, a stránil se, bydlel v zemi Lób: ý
zepří se f nemu muže nájti, a zbožnici, v galádské za knížatem
drodili.

4. za tých časů bojovali synové Ammon proti lidu Izra-
élskému.

5. Kterým když syny nafyl čimli, geli jí társky z lidu Galaad
aby sebí vztali na pomoc věstte z domu Otca mého:

6. A povíděli f nemu: Pro, a bud za kníža násle, a bojuj
proti synom Ammon.

7. Kterým on odpovíděl: A Církev my něvíte, stery se mná ne-
návídeli, v výnali se mná z domu Otca mého, a vůl s potrebi
vítanou přišli se f mne:

8. A povíděli knížata Galaad f věstte, pře tuto tebdí přičinu přišli
fme f těbe, abyš qel římania a bojovat proti synom Ammon, v abych byl
za modřela vlastním, stery bydlá v Galaad.

9. Věstte také qym odpovíděl: Věsty se oprávňuje přistí f mne abych
za ráš bojovat proti synom Ammon, a oděvzdály qym p. Bůh.
so mých ruk, budemli já rám za kníža.

10. Kterým mu odpovíděl: p. Bůh, stery tyto řeči slíšly, on sám prof-
sredník, a

A. i. compellus
et se myslitus

B. Gal. Congre-
gati.

C. Septe nobis
& spurius, sed
ob probato &
animi magnitudi-
per dispensationem
in lege deut. &
ad principatum
levatus est.

D. Gen. 26. 27.

Judif. Kap. XI.

fréder gest, se naseft říká vyplníme?

11. Lebodý gisel f. Jeſte ſe myslatama Galaád, y udečal ho myſciel lid
za ſvě hřícha. Y Jeſte mládí ſe myſci řeči ſvě pred f. Bohem. v Městě
Máffa.

12. A poſtal Jeſte poſlu f. Královu ſynu Ammon, ſterý by z osobi
gebo povceli: Co mně, a tebe po mně geſt, že jí přiſel proti mně, aby
ubil zem moju?

13. Kterým on odpovíděl: I. Nebo, zaugal lid Izraelský zem mojí fóří I. Num. 21. 24.
výgel z Egypta, od mezi Ámon, až do Jábot, y až k Jordánu: ſtoři
včel ſ potokem naříti my gú.

14. To ſterý poſloch zemi odfázal Jeſte, y rozfázal gým, aby po
večeli Královu Ammon.

15. Toto povídka Jeſte: Nezaugal lid Izraelský zem Moábi, a
ang zem ſynu Ammon.

16. ale ſtoři ſpolu myslí z Egypta chodili po říči až k moru ēr
venému, y přišli do ſládeč.

17. A poſlati poſlu f. Královu Adom, fóří povceli: ſrepúſti nás L. Num. 20. 14.
abíſme přeſli prez tvůr zem, který neubtel proſbam gejz pijnoliti.
poſlati také f. Královu Moáb, ſterý y on neubtel prechod ſopúſti. ſtoři
tož zofal lid Izraelský v ſládeč.

18. A obcházal po ſtrane zem Adom, y zem Moáb: a přiſel k ſtra
ně nejboč ſlunta Žemí Moáb, a položil ſa z močitem za Ámon: "ang A. Num. 21. 13.
neubtel večiti do zemí Moáb neb Ámon geſt meze Žemí Moáb.

19. ſtoři poſtal lid Izraelský poſlu f. Žebo Královu Amorréjské
mu, ſterý bydlel v Žebo, a povceli mu: ſopúſt, abyſt gisel prez
tvůr zem až k potoku.

20. Který y on fóří zapověděl ſlova lidu Izraelského, nedopuſ
til mu gýti prez meze ſvě: ale fóří nepočítané množství zbranající
výgel proti nemu do Jáza, a ſylné bojovníků.

21. I oděrzdal ho f. Bub do ruk lidu Izraelského zemským moj,
ſtem gebo, y pomocioval ho, y ovládal myſci zem Amorréa ſragi
v řek obyvatela, kónimi gebo, od Ámon, až do Jábot, y od říči až
do Jordána.

22. ſe myſci kónimi gebo, od Ámon, až do Jábot, y od říči až
do Jordána.

23. ſtoři f. Bub Izraelský vyblabil Amorréa, fóří bojovníků pro
ty nemu lid gebo Izraelský, a ty nel chceſt vladati z Žemí gebo?

24. Cíli, ty něci, ſterýma vladá: ſibámos bub tvůr, tebi ſi prá
na neprinaleží: ale ty něci, ſteré f. Bub nás myſtajstvím oboržal,
f násemu vladárství přinaležat budou:

25. ſromě ſi ſi afnáč lépky byl od Balaáfa ſyna Šefforového D. Num. 22. 2.
krála Moabstva: aneb povceli mojess, že ſa vadił z lidem Izraél
ſtym a bojovníků proti nemu.

26. ſidu bydlel v Žebo, a v Městecích ſvých, y v Čícer, a v Žebo
dědnáč ſvých, nebo v myſciých Městecích včle Jordána za ty ſo ſotum. F. utiq. ſepte,
cujus vba ſcript. refeſt ſe rotundo
v ſint praef. Am. 26. ab eo ipore
quo Moji. Amorr. ſebellavit ſum
21.

27. Lebodý ja' nejsem minnen proti tebe, ale ty proti mně zlé činíš,
fóří my očnamužeſt ſvogni neſpravodlivé. Nech ſudi f. Bub, ſterý geſt ſu
oce v tomto dnu, mezi lidem Izraelským, a mezi ſynami Ammon.

28. I neubtel priuohi králov ſynu Ammon ſlovan Jeſte, ſteré
byl ſi ſe poſlán odfázal.

29. Lebodý zofal ſaik Boži na Jeſte, a oběl Galaád, y Manaséfa,
Máffa také Galaád, a odtud ſoří prejd f. ſynom Ammon,

C. Conſtituentia
te Principia
F. ſo M. 2817.
Ant. Chr. 1187.
G. Repetitor illius
pauci
H. i. circa 300

Judif. Kap. XI a XII.

G. sc. n° tenere
ad infinitum
sp. sc.

30. sib' Panu Bohu zastupil, když pověděl. Ještě odemčíš synu těm, mon do mého ruk.
31. Kdo poklonel myže první z domu domu mého, a potká se sámou
když se já narauoval budem v položi od synův Ammon, toho oběto-
vat budem na obět zapálenu Panu Bohu.

32. V předěl Jéště k synom Ammon, aby bojovat proti nim: který
odemčíš k. Bůh do ruk' gebo.

33. A pobíl od kročí až tam, gaf se giče do Němici, dravet Něst,
y až do žábel, kde mezi rymicami založené jest, z ranu velmi veliké,
y poníženy su synovce Ammon od synův Izrahelství.

III. 34. A když se narauval Jéště de Nássa a domu svého potkala se
synům. Která gebo gednorozena s buben, a stánem: nebo neměl ginsty,
dříve.

35. Kteru když viděl, rozhodl odemči své, a pověděl: Běda nnie dce-
ro má, oflamala jí mná, y sama seba jí sa oflamala: nebo sem sib uči-
mit a Panu Bohu, a qináč rybudem moji učiniti.

36. Kteremu ona odpovídala: Otce můj, pověnáž jí sib učim fá-
nu Bohu, utin my žofolmek jí zastupil, když tolito tebe k. Bůh dal póm-
stu, a vytáhly z lepritelův tvých.

37. V pověděla k otciu: toto my tolito dag za čo, proslý: prepusti
mná, abych za dva Měsíce obcházala horu, a oplakavala Pán němči
mě s tovaryškami mnýma.

38. Kterej on odpověděl: Dí. A prepustil jí na dva Měsíce.
A když byla odepila stovaryškami svýma, oplakavala Pannenskou svou

na horu.
39. A když se naplnili dva Měsíce, narátala sa k otciu svému
y učinil jí qato běl zastupil: Která nepónala muža. Od toho času

objag se rozkládají ~~z~~ v lidu Izrahelstém, a zvýk sa zuboru-
valo.
40. Ze se gednuc v roce scházali něspolek Ježi Izrahelsté, a opla-
kávali Ježi Jéště Galádského za stíny dny.

Kapitola XII.

I. Ze Offrajmstí když napioty Jéště povstali při Brodě Jordánském sa pozabí-
gali, když by sloro Scibboleť vystorili nežli mohli; i. II. Který když
zvárel na gebo misio se zostali knyzata řebera Alkalon, y Aldon. 7.

I. Vše ro po folciu Offrajm stal sa rozbrog. Nebo když gel k straně půl-
nočné, milovili k Jéště: Proč když si gel do rokni proti synom
Ammon, nezaroval jí ruky, aby měl těbu gel? Proto zapálime tím tu-
mím proti synom Ammon preveli: y' molal sem ruky, abyste my dali
pomoč, a nechteli sít učiniti.

2. Který on odpovídala: Odpornost aneb rozbrog, sem měl z lidem-
ním proti synom Ammon preveli: y' molal sem ruky, abyste my dali
pomoč, a nechteli sít učiniti.

3. To když sem viděl vložil sem život můj do nebezpečí a gel
sem proti synom Ammon, y odemčíš jíš k. Bůh, do mého ruk. Co sem
zařízl, že naproti mně povstavate bojovati.

4. Protož když zaroval k sedi roscíly mužů Galádských, bojovat proti
Offrajmovi, a porazili mužů Galádských Offrajma, protože byl pové-
děl: Doběly a gest ho Galádský od Offrajma, a byl v prořevu! Of-
frajma, a Alkalon se povídaly.

5. V zasepli brod mužů Galádských, prez které Offrajm narauoval
se měl. A když byl přesel k brodom geden z lidu Offrajm ktery utekal, y
byl pověděl: Proslý, zebyste mná nechali prebrodati na druhu stranu:
poviedeli mu Galádský: Cily jí Offrajmstí? Který když pověděl: neg-

H. d. magnus
errore mī
obvīa venisti
A. i. rotō fai.

B. sic Britta huc
Caro deo de
rever & oblit
Debr. 10. 7.

C. expozitio peri-
culo.

D. e. d. vilius &
apostata
E. s. duartri
bus.

Judíš. Kap. XII. a XIII.

6. Povídali gemu: Jověd řebo roho Šibboleth. Které sa myslala F. sc. per. Petrin.
fláš. Kterí odpovídali Šibboleth s fóz nemohl tým slovem rozložit fláš. sc. per. Samer
y hned ulapeného zabili na tom brodě Jordánském. I popadalo za času etymol. signif.
toto z lidu Čfrágm dva, a stýriet synům. alio agnus
II. 7. A ſuſil Jeſit Galadský lid Izraelský za ſcát rofúm: y zemrel duxi
a pochovaní gest v Městě ſvém Galad. H. Np. ad Ann. usg. 2823.

8. Po tomto ſuſil lid Izraelský Abrahám i z Betlehemá.

9. Který měl tricet synům, a tolifotěž ſic, které fóz, přidal za Mu
žu ſal, y tolifotěž manzeleč, názal ſynom svým, které vracoval do domu
svého. Který za ſedem rofúm ſuſil lid Izraelský:

10. Y zemrel, a pochovaní gest v Betlehemá.

11. Po ſtěrce nastal Abiafon Žabulonitský: a ſuſil lid Izraelský, M. ad Ann. 2840.

ſty za ſedet rofúm:

12. Y zemrel, a pochovaní gest v Žabulon.

13. Po tomto ſuſil lid Izraelský Abdon Žel Faráthomitský:

14. Který měl stýriet synům, a ſynům tricet muříř, který gezdi
li na osloch ſedemdesátiř, y ſuſil lid Izraelský za osem rofúm.

15. a zemrel, y pochovaní gest v Městě Faráthon v zemi Čfrágm
weg, na hori Čimalefomeg.

Kapitola XIII.

I. Je ſynove Izraelský zase do modlo ſlužebního upádli, který ſa počmoř dali
Filistynským. I. II. Je Samson fóz ſa měl narodit od Anghela predpone
dej býl Matce, y ſtromi, zanarozeni gest 24. že od ř. Boba počinajíby.

I. Je zase ſynove Izraelský čimli zlé ſíci. pred oblycagem Božím: B. Sup. 10. 6.

pterý qib odvražal pod moc Filistynským za ſtýret rofúm.

2. Ale býl neftorý Muž z Města Daraá, a ſpořolená Jan, ménem

Mánu, který měl manželku neplodnu.

II. 3. Ktereg ſe ufaſal Angel fáne, a počedel ſny: Neplodná ſy, a C. A. M. 2840.

bez ſtěk: ale počness, a porodí ſyna:

4. Protož ſe waruq: jeby ſe nepla ſyna, ani napoja opogujiči D. Gen. 16. 11.

5. Nebo počness, a porodí ſyna, který blanu nebudc bolit brýtnu.

nebo bude poſvácený ſanu Bobu od Řetjistrá ſvěbo, y z života Mat
fi ſyč, a on počne myſlobozorati lid Izraelský z moři Filistynských.

6. Která fóz byla priffa k Mánželu ſvém, počedla mu: Muž - F. Propheta.
Boži ſpriffel k mne, který měl oblycag Angel ſy prebrózny wélmy. G. elegantissimus
Kterého fóz ſem ſe býla opitovala, fóz by býl, a odtu by priffel, y H. reverendus.
gakť by ſa menoval nechtel mi počediti:

7. Ale toto mi odpovědel: Ze počness a porodí ſyna: wanig ſe
jeby ſe nepla ſyna, ani napoja opogujiči, y jeby ſe necht. necht. necht.
nepoživala: nebo bude ſta poſvácené Bobu od Řetjistrá ſvěbo, z
života Matfi ſyč az do dňa ſmrti ſyč.

8. Protož modlit ſe Mánu ſanu Bobu, y počedel: Prohym fáne,
aby Muž Boži zase priffel, kterého ſy poſtal, y aby nás naučil co mame
vělati z ſtětem. Kterit ſe má narozit.

9. V myſlyſſal, ř. Boh proſbu Mánu, a ufaſal ſe ſnomu Angel Boži
manželce, gebo fóz ſedela, na poli. Ale Mánu manžel qej nebýl ſiu.
Která fóz býla močla Angel.

10. Poſpíſala, a běžala k Mánželu ſvém: y oznamila mu fóz po L. Angel in ſpi
vedela: Ne ufaſal ſe my muž! Kterého ſem předtym býla močla.

11. Který mſtal, a qiffel za ſiru Mánželu: a fóz priffel k mužovi po
počed mu.

Judík. Kap. XIII a XIV.

13. Ty sy, který sy mluví Žene meg. A on odpověděl: Ja sem.

12. Kteremu Manue povíděl; Když sa neplní vše točí, co chceš aby bylo? aneb od čeho se zárovnat mohou?

13. A povíděl anđel Boží k Manue: Odvraťteho vše, které sem mluvil Mánělce tvé, nech se záručuje.

14. A cožkoliv v minacích sa rodi, nech nejde: Vrňa, a nároga oponujete nech nepije, nic necítěho nech nejde: a to co sem qy přilal, dal nech neplní, a záručuje.

15. A povíděl Manue k anđelu Žáni: Hrošin teba, žebyš primolil prošbam tím, qd jebyšme připomili tebe fózlatu.

16. Kteremu, oponoval anđel Boží: Když bys mňa nutil nebudem gesti slaba trébo: ale když blesk obět ujmíti, obětuji qd f. Bobu! A neveděl Manue, žeby byl anđel Žánc.

17. A povíděl k nemu: Jaké máš méno, abyšme teba dali když bys sa vše neplnila?

18. Kteremu on odpověděl: "Přeto se ptáš na mé meno, které gestíme?"

19. Z téhož vrazil Manue fózlatu k stáda a oběti moří, a rozložil na stálu fóz obětorval f. Bobu, který činí dívne věci". Ale on, když Mánělka gebu, zbranou popadali na zem.

20. A fóz byl vybáral plameni oltární do sluba. Anđel rukou svou vystupoval v plameni do sluba. To fóz byl viděl Manue, když Mánělka gebu, zbranou popadali na zem.

21. A všechny se cítili neutrázal anđel Boží. A mezi vyznuněl Manue, že byl anđel Žánc.

22. A povíděl k Mánělce své: "Zomrejme nebo smíme vidieli Boha."

23. Kteremu odpovídala Žena: "Když by nás cítil f. Boh pozabí, gati, nebyl by prchal z řuk našich oběti moří, a zapálil, aby by nám nebyl ukázal všecky tyto věci, aby ty věci, které se mají stát nebyly povíděny."

24. Z téhož porodila syna a názvala meno gebu Samson. A rostlo dříve a dal mu pojmenování f. Boh.

25. A počal duch Žáni byti s ním v stanovobýzku Dán mezi Městem Saráá, a dřívaol.

Kapitola XIV.

I. Je Samson vrazil Mánělku Filistynské a je legra roztříbal. S. II. Je v gebu - utábu mezi napříkladem: Který od něho fóz přijmou vrazil, predložil Boha dřívu, tovaru svému, S. III. Když ony vylezl z Mánělky gebu rozhrušené, ubodali. Samson rozhrušený zase upadl a Mánělka s dřívou do druhého.

II. Jeset *tehož Samson do Bannata: a fóz tam vidiel Ženu f. Šer

Filistynských, namratal se a oznámil řeči svému a Matce své: fóz povíděl: vidiel sem Ženu v Bannata f. Šer Filistynských: za kteru prosím, aby mi qd vrazil, za Mánělku.

Kteremu povíděli řeči, a Matka gebu: Když není Ženi mezi děmi, mě bratrům tvých, a v následkum lidu mém, je kreslo vříti Mánělku s Filistynských: který su neobrezagný? A Samson povíděl k řeči svému:

Tuto my nejmí: nebo se jali vila očam mym f. Řeče řeči gebu neveděli, žeby se vše od Boha stanvala, a žeby bylo dřív přilečeno proty Filistynským: nebo za času toho Filistynský panovali nad lidem Filistynským.

I. S. Přeto jeset Samson z řečem, a z Matkou svou do Bannata. A fóz byl přišli k minicím Města vrazil se mu mladý leva utrútný, a ručej, a potkal se s ním.

L. Manue
profanus erat
de tribu Iacob
sui deus in illo
suspensus erat
postea solitus
affore hunc sup.

C. b. u. Gedon.
M. Gen. 32. 29.

A. Bald. feuit
mirabile quod
dam npi quod
tebit.

B. R. M. 2849

C. interpretas
sol justitia ab
aria vel alio
sol parvus:
hi appellatur
monita Angel
v. Divis. inspina
tione ut p. v.
magnus justitia
sol Malachyt
2. præfigura
et.
D. ad statu in
agret, 18.

* R. M. 2867
Ant. Chr. 1137.

E. Civitas est in
Monte Ephraim

F. Hebr. rectag.
in culis meis
je ad finis mibi
a deo proficit.

G. Samson.

Vivid. Kap. XIV a XV.

6. A zastúpil duša Božia do Sámsona a rozhral toho leva fóz so ga
po fózlato na fufu trhal sťery sic óvissim a ruskach nemiel: a toto d^t. H. a quib ipso
comi a Mátre nechiel označiť.
7. V prísel a mluvil ženč sťera se byla libila očam gebo.
- II. 8. A po niektorich dňoch fóz se narátil aby qu trhal, gessel sceti, aby I. (ex mortuis
počlel na mŕtveho leva, a tie rok ncel' byl v ušach levorových, a plášť
medu. Števerého fóz byl nabral so ruk, gedel po ceste: a fóz prísel f^t ot
comi frečinu, a Mátre dal gím častku, sťery y ony gedli: aby rosal
nechiel gím označiť že byl medu nabral z uš levorových.
9. Lebky prísel Otca gebo f ženč a utánil synovi frečinu Sámsou,
novi hostinu. Niebo tak mladencu obýcaq ujwali činti.
10. A fóz Městane mista toho boli zo videli, dali mu tornaryšiu
triet, aby boli s tým.
11. Števerý povedel Sámsom: fredložim rám počátku: sťoru, gesli
mij ubodnec za sedem dní tégo hostini, tam rám triet sčat ténkyb
a tolifotéz fabatúr.
12. gesly že nebudete moći ubodnuti, vy dát mię triet, sčat ténkyb
a tolifotéz fabatúr. Števerý mu odpovedeli: fredlož počátku, aby
me kysali.
13. V povedel gím: O toto sťory gedel nejsel potom a z sylného
mýsla sladost. Ano nemohli za tý dny predloženú počátku ubodnú-
ti.
- III. 14. A fóz se byl, priblížil sedmý deň povedeli f Mánželce Sámsonovej:
Labod mužovi trečmu, a nejved od nieho, aby tebe povedel co znamená
ta počátku. Gesly že neučinys, zapálime teba, y dñi Otca tvého. Ždá-
lis proto f^t nás, porolali na veseli, aby nás obklípli?
15. Števerá vylevala pred Sámsonom sly, a nariala, fóz povídala:
Nenávidis mňa a nemiluješ mňa: proto počátku, sťoru jí predložil
synom lidiu nieho, nebesi mňe, myložiť. A on odpovedel: Otcom mé
mu a Mátre nechiel sem povedeti a tebe bých myšaril.
16. Števerá vylevala pred Sámsonom sly, a nariala, fóz povídala:
Nenávidis mňa a nemiluješ mňa: proto počátku, sťoru jí predložil
synom lidiu nieho, nebesi mňe, myložiť. A on odpovedel: Otcom mé
mu a Mátre nechiel sem povedeti a tebe bých myšaril.
17. Lebky za sedem dní tého hostini plakala pred nim: a teprv na
sedmý deň fóz ho bila urovala, myložil qy. Števerá bude označila
Městacom slym.
18. A ony povedeli gemu na scomy don pred západem slunce: Co A. 2. d. nji mea
sladkyb od medu, a co sylnégyb od leva? Števerý gím povedel: Když uxoris opera ubi
býste nebyli, orali na měa galovici a nebyli býste ubodli počátku mū. B. mest. (br. ven)
19. Lebky zastúpil dôľho duša Božia, a gisel do ľiskalónu a pobil
tam triet muziun. Števerých odčri fóz pobral, dal tým, Števerý býli
počátku ubodli. A rozbieraný muziun gisel do domu Otca svého.
20. Ale Mánželka gebo vzala za Mánžela gedneho s priateľom qebu
a řešatýšiu tého hostini.

Kapitola XV.

- I. Je ſtrze hliſti Sámsom gseni, Filistynských zapálil; + II. Je zvázaný Sámsom
Filistynskym sa odviedal, ale fóz potrval provaze ſteveryma zvázaný
bý, tiec Filistynskych, ostromu Čelisu pozabíjal; + III. Je, fóz
zprávili z zuba tého Čelisu novu vostol. 18. C. Šodatib konoi
vý myšiatio.
- I. Ale po nemnohem času, fóz bila nástala žatva žitna, prísel
Sámsom, fóz chcel naraziti manželku sivu, a priniesť qy fózlato-
vá ſtada. A fóz by chcel do gizbi gebo obýcaqne večisti, nedopustil mu
Otci gebo, fóz povedel:
2. Domný mal sem ſe žebys qy, a nenávisti niel, a proto mydal ſem qy
priateľu trečmu: ale ma ſestru, ſteverá gebo mládny, a pětigrosy od my, nech gebo tebe
za manželku ſa mysto tý.

18. M. 286 s.
ant. (br. 1136)

Judit. Kap. XV.

3. Kteremu odpovedet Samson: Odo rokoto svia nebuje vima na mne proty Filistynskom: nebo nam nadelam zlych vec.

4. Teboj qisiel a ulapil tny sfo lipst, a porvazal qis za orasę geđ, nu ē drubę, a vprostred orasę pírovazal fale, a neb Hamne:

5. Ktere foiz zapálil roženál qis, aby sem y tom běhal. Ktere meo běhal do obila Filistynskych e. Ktere foiz podpálili y znořene qis do mandelu obile, y geste, stocje na strinystu, popálili sa, na tolito, že y vnuce tať, y zahradi ohnive plameni spálil.

6. Y poroceli Filistynstij: Kdo toto učelal? Kterym porocenoqest. Ze Samsonem zat Chamnatur: Je, vzial manželfu gebo, a qisemu quýdal on tyto veci popával. Teboj qisti Filistynstij: a spálili gař ženu taftať etca. gejho.

7. Kterym poroceli Samson: Učelal. Je tuto veci učelali, geste vzial se nad nama spomněl a potom zanecham.

8. Y porazil qis s prevceli rany, tak je polatani lydka ē lařvu přiflávali. A foiz odtud qisiel býdel w gássyni slávneg Otan.

9. Teboj Filistynstij foiz vyjeli do řemi voda položili nočko na msto, které sa potom menovalo Lebi, to gest, Celisti, kde qisiel nočko, potaženo bylo.

10. Y poroceli ē ním muje s profedená Řuci: Křico jste vyjeli naproti nám? Který odpovedel: Uvážme zvázali Samsona: přijeli jsme y aby sme mu oplatiли, to, če nam jeho Jofáral.

11. Ktotoj zjedli se try tisic muzův Řudi ē gássyni slávneg Otan a poroceli ē Samsonovi: Nevyjí, že Filistynstij panují nad nama; price sy to učinil? Kterym on odpovoceli: Jakž ony mne učinili, tak sem ya jsem, učinil.

12. Poroceli mu, připli sime zvázati teba, a očividati do ruk Filistyn, sjetich. Kterym Samson odpovoceli: Prjehájte, a přišibte my, že mna nezabíjete.

13. Poroceli mu: Nezabíjeme teba, ale zvázaneho očividně. Jsem zvázali ho z dvouma pružinami a viali ho z gássyni Otan.

14. Který foiz snyma byl přissel na msto Celisti a Filistynstij byli se s mým potfali vrepčej, zetupil duš panie do Samsona: a gato obyčaj ma len od otma spaliti sa, tak svážti, kterýma porázan bymal, rozpušteli sa y potkali.

15. A foiz nastel sanki z gástí, to gest, Celisti oslovu: Ktere tam le žala, kteru foiz ulapil, pozabíjal s mii tisic muzův,

16. Y poroceli: Z sankami oslovnýma, s Celisti mladčko osla zabila, díl sem qis, a porazil tisic muzův.

17. A foiz byl tuto slona siřenem doloňal, zahodil Celisti z ruk, a naznal to msto Ramátslebi, které sa vystládá pozdívjeni Celisti.

18. A foiz velmi zjednil: volal ē fánu Dobru, y poroceli: Ty si dal sjetec fánu švábyta trébo toto zábranení prevceli y vystříji: Ste pre zjeden ukráni a úpadenem do ruk neobrhaný.

19. Teboj očernel F. Biš frenovi zub: w Celisti osloveneg a vysli nuli siubo modi. Kterých foiz se, napil, obvražil fánu, y posylal se proto napvalo sa to msto, řekna vyzvájicího s Celisti, az do řek, msto řek řidič Samson lid řeňádelsky za svaret rokuro ē foiz Filistynstij.

20. Že Samson brani Města Gazi na jich pěších vynesel na horu, z II. Že Galila, která castovat do ovlamala foiz zmedela o býle obolenou, oslepili nepřitele. III. Gurus porażen frotá z sebu pozabíjal, zemrel, y přečípal, z3.

D. i. titiones.

E. vulpes hant
doctoris, fraud
lenti, & varicis
qui blandit ver
bis, committunt
Salutus sed cura
suo igne. Cter
me jau, f. abrum.
S. Ambr. Aug.

A. 70. Řid entib
seu famib. řas,
p. 10.

B. ſic mīsticē lbr
reus Samson:
in maxilla afim
seu pur instrumen
ta bilia ň ſer
tucus maxilla
queq. patrat
folet. ſ. Aug.

C. illa maxilla
concauitate.

D. ſc. Deum.
E. inf. 16. 31.

Kapitola XVI.

vogonali.

Juđik. Kap. XVI.

- I. Odnesel také Samson do Města Jazy, a měl tam ženu Herodionou, f. A.M. Cimber
ž vesel, f. p. z 880.
2. To fóř byli zivedeli Filistynští, a bylo se rozeslo u nich, žeby vesel
do Města Samson, obětali ho, fóř postavili stráže na branách Města: a
tam přez celu noc mlčalník ře očekával, aby rano fóř by vryssel za,
bit ho mohl.
- I. 3. Ale Samson spal až do pol. noci: a odhůd fóř postal zahranič
oboje svaté brány s počrovým gesub y z žantam a fóř mložil na
své plena nesel na vrch horu, která myslí f. Městu Hebron.
4. Potom zamíloval ženu k která bydela v Dolině Dorel, a menovala
la sa Dalila.
5. V první f. my knížata Filistynští, a povídali: Oplam ho, a zvěd o
něho na čem má tak velikú sylu, a jakobysme ře mohl premoci, a svájí
nebo trápi. Gesly to učiní, same tebe gedenzajdi s nás sto, a tisíc strýbr
nich.
- II. 6. Lebde mluvila Dalila k Samsonovi: Povíd mi, prosím, na čem
ges mra syla nag-wetshy, a co ges to, čím býs sa svázaný nejdříti ne,
mohel sítérég odpověděl Samson: Kdybys mna zvázal z sedmerýma
provazům žilomatima, gesli nejdříma, y geste furorýma, nemohel bys
se bránit gafu ginsty lide.
7. V první f. my sagdusi Filistynští sedem provazům žilomatů
gafu byl ponocel: Sítérýma ře svázala
8. K fricale náhro: Filistynští na teba Samson. Sítérý rozhodl pro
vaze tak, jakobys někdo přetrhal nitku, s kůželi usútané, fóř by na obou
priložil: y nepoznalo sa na čem býs byla syla gobo.
9. A povídela f. němu Dalila: Ne posmeš ře my učinil, a faleš
si mluvil: aspoň včil, oznám mne čím bys teba mohl svázati?
10. Sítérý on odpověděl: Kdybys byl svázan z novýma provaz
mi sítérýma se mnoh nečlalo, nebudem se moci posváti, a budem ga
to ginsty lide.
11. Sítérý zase Dalila svázala ho, a fricala: Filistynští na teba
Samson, fóř v komori zasčeli byli přichystané. Sítérý tak rozhodl pro
vaze, jakobys nitku plátennu.
12. V první f. němu zase Dalila svázala ho, a fricala: Filistynští na teba
Samson: fóř v komori zasčeli byli přichystané. Sítérý tak rozhodl pro
vaze, jakobys nitku plátennu.
13. V první f. němu zase Dalila: Vž dočaravá mna plamáš, a C. i. cincinno
faleš mluvíš: ponocu čím sa svázati mali. Sítérý odpověděl Sam
son: Kdybys sedem vlasům ře plam mezi očnicu, bráci zapletla a
plam otocený řípmato do žemi vrazila, nebudem moci posváti se ga
to ginsty lide.
14. To fóř byla učinila Dalila, povídala f. němu: Filistynští na
teba Samson. Sítérý fóř se prebudi z sna vytábel hrebět z vlaši
ma a z očnicu.
15. V první f. němu Dalila: Jakob ře posváti, je mna milujest
fóř vula tvá není scennu? Guž týkat zélbal ře my, a neuběl ře my
ponoceti na čem ges syla tvá nag-wetshy.
16. A fóř ho byla zunovala, y prez mnose dne ustavičné se ho
přidržovala, anž copočinu mu nedávala, žemdele dusfa gobo, y až
do smrti ustala.
17. Teg fóř mygamil právou, povíděl f. my: Britva někdy nebo
hla blanu mu, nebo sem nazarens, to ges, pospíšený ř. Bobu od ži
nota Matki mé: fóř by se obolila blana má a očgde očemna syla má
a zemeljm, y budem gafu ginsty lide.
18. A fóř ona byla pojala, žeby qđ otěvrel vescito fréco fré, pošlala

G. 70. media nor
te.

H. A.M. Cimber
z 885.

L. L. Silos, Sa.

A. sc. factis ex her
oy bon (Sal.)
fumibꝫ Ruentibꝫ
70. sumidis fu
mibus.

B. 1. propositio.

C. i. cincinno
D. implicaveri.
E. hinc part. sec
sonis fortitudinem
fuisse qualitate
supernaturaliter
illius membris
induta a fratribꝫ
tamq; signo de
pendente propter
expeditus partiu
li Horazetus per
severaque ut ta
cimini robur
sub re vtilissima
& sedilijs ad com
primendis animi
superbias faciat
lateret. S. (L.) Brigit
Ambr.

Vudíš. řícap. XVI. a XVII.

f. Šimjatoum, filistýfym a oofádala: kdežto geste gedenk nebo my včil otem
rel pokoře. Svoji přišli, když sebú mali penize, které byli zaslibili.

19. A ona fazala mu aby spal na folknás genis a na luno, aby op.
rel slarnu svu. I zamolala bravo bolic, a osobil sečem vlasum z slarny
gebo, i počala bo odbanitati a od seba. odsřfati, nebo bneč od nebo ſla
bočka.

20. i povídela: Filistýnstij, na teba Sámson. Který když ſe prebu
bil z ſna, povíděl v myslí ſiré: Nejdni gato, jsem předtym učinil, a my
razen ſeba, když nevěděl žeby ſ. Bub od nebo odsřupil:

21. Kterech když byli ulapili Filistýnstij, bneč mu vylúpili oči, a včel
i bo do Města Qáji frázaného setazama, a když bo zavrdeli ve fémnu fa
zali mu aby mle.

22. A když vráži gebo podrostati byli počali,

III. 23. I, Šimjata Filistýnske byli ſe zefli ſpolu, aby obcitovali oběti ve
lebné modle Dagon bohu ſvém, i aby ſpolu ſodovali, když pojedali:
Odcenždal Bub nás, neprítela nás ſo Šámsona do ruk násich.

24. To také když lid viděl, bránil Boha ſvěbo, a totž pojedal: Ode
mal Bub nás neprítela nás ſo do ruk násich, který počaril zem násu
i pozadíjal mnosých.

25. A když řeſení po ſodach, když nabrali počmúr, fazali přivést
Šámsona aby přev myma brál. Který když přivezen get ſtennici brál
přev myma, i rozdíjali mu ſtati mezi dvoma ſlupi.

26. Který povíděl mladíkovi tomu, který ho vrodil: Nechag myia
abych ſe sotfel ſlupům, na kterých všeck ſum ſtoči, i abych ſa op.
rel na ně, a malíko odpocíval.

27. Ale ſum byl plný muzum, a řeň, i byli tam všeck Šimjata Filis
týnské i z přechi, a i paláci otolo' třech tifjicům obočího pošlava, který ſe
dvival a na Šámsona trážil.

28. A on, když rozjíval ſ. Boha povíděl: Fane Bože, pamatáq na
mnia, a namrat my včil prdečku ſylu Boze mūg, abych ſa ſponiſil nad
myma řeptelmi, a za dne oči kter my vylúpili, abych gdenu počmúr
vzal.

29. A když ulapil oba dva ſlupi, i když ſa podpíral všeck ſum,
gečen ſpráv ſufu, a druhý z levu když ſum ſtráhal,

30. povíděl: Nech zemre život mūg ſ Filistýnskyma. A když po
trášel ſylne ſlupi, oboril ſe ſum na všeck Šimjata, i na qipst =
mnosých lidu, které tam bylo: a pozadíjal mnosko mnosých když umí
ral i nezly pírodku když žil.

31. A když připli bratré gebo, i všecko pratělstro řežali tělo gebo
a pochovali mezi Městem Dariaa, a Císařem v grobě řeča gebo Mař
me: a ſurol lid Krále řeži ja řečet řečen?

Kapitola XVII.

I. Že Mařka Michová učela ſynovi ſlovanské ſtibra modlu: I. II. Který on povíd
l ſyn ſyna ſvěbo, potom Levítu Betlejemského představil za ſtěra. s:

I. Byl za toho času i muž, neftery ménem Micháš, i hori Uffrajm,
2. Který povíděl Matce ſiré: Dto, a tifje ſtibřných, která ſi byla odložila
ſebe, a nad ſtěrym ſi byla přiřekala když ſem ſa ſlypal, kte, i d mám a
u mna ſu. Kteremu ona odpovídala: Požehnání ſyn mūg od ſ. Boha.

3. Kterej namřatil qip ſtěre ſiré, která mu byla, povídela: Když ſi
a ſem, i ſtibla ſem toto ſtibro ſ. Boži, aby z ſufi, neq, přigal ſyn mūg,
i aby udečal řežbarſké modli, i ulet: a včil ſo odcenžvanam tebe.

4. Když namřatil qip ſtěre ſiré: Která mala ſe ſtibřných, a

F. Sic caro, & car
nalis concupi
centia anima
bottib prodit
et tradit.

A. alij 1.
spectabant.

B. Excitatus pe
culiari de
afflatu.

C. sic br. moni
tus festo nos
tros mortem
& diabolum
superavit.
D. qd uoz ad tn.
2887.

E. bar & gra
sequunt ad
tpis Anarchie
post tosue ſypa
ſtib illi senior
mortu referen
ca violen ſtib
Car. 2585. 1re.
hyp. C. 2.

Judik. Kap. XVII. a XVIII.

Už gib statujiom, aby učelal svých rozbáňst modli, y učete, říkali v dne
me Michovém.
II. 5. Který raf odělil v tom čomé p. Bohu kaplu a učelal Čechů s
berářím, to gest očep řezechu y modli: a posvětil ruhi geonébo s
synům svých, y zostal mu za řepeza.

F. idola & imagi
nes futura pra
nuntiantur.

6. Za tých časů nebýlo krála v lidu Izraelském, ale gedenčajz
to, co sa mu vobrabo vyselo čim.

7. Byl raf ginsti mlačenec s Čechem Júdi, spratelstrá' geho s: T. sc. Iuda.

a ten byl řezech, y bydel tam.

8. A fóz vysel z Města Čechem, choditi chel fóetolnick by sebe
pohodle mysto v agiho močel. A fóz byl přišel na horu Čffayim, fóz
řeču quissel, y byl se načekal malíčko do domu Michi.

9. Opítal sa ho, odkud by přišel. Který odpověděl: Řezech sem z Bet
lebema Júdi, a gidec bydel tam, fóe budem moči, a že my vysíce
no gest vyset budem.

10. V ponoceli Michás: Zostáni u mna, a buď my za řeča, y za řepeza: A sc. Silos
a jám tebe na gedenčajz Rok deset stříbrných a y očen drogařu: B. astrov et hy
to, co f jinosti prináleží.

11. Prinolil, a zostal u člověka, y měl ho, gafo geonébo s synům.

12. A posvětil Michás ruhu geho, y měl mládenca za řečeza u seba.

13. Kdož ponocel, včál rám, že mně dobré učiní p. Bůb, fóz mám s
poholená řezechského řečeza.

Kapitola XVIII.

I. Je pošlaný řezech, řeč ſto mužům společná Dan, fóz blevali ſebe řela
darřin, odnesli modly Michovu řečezi, II. II. A do Města Lajf

novotné ulopeneto ze dnu preči.

I. Za tých časů nebjivalo řečeza v lidu Izraelském, a poholení
Dan blevali ſebe vlačarství, aby bydlelo v nem: nebo až do toho dne
mezi quysim, poholením nebjilo vjalo, loša.

2. Protož pošali řezech řeč, i ſodu a čelaři svého pět mužům
nag-řečníkům z Města Saraa, y Čchao, aby vysípovali zem,
a jidne načleli: y ponoceli gjm: Dite, a opatně prepáčte zem.

Který gidiuž fóz byli přišli na horu Čffayim, a byli vyspi do domu
Michi odpovídali tam.

3. A fóz poznali řeč mládenca řezechti, a ležali v geho hospodě,
ponoceli p němu: Kdo teba řeč řezech? co tu to řezech? prieš ſi
sem přišel?

4. Který gjm odpověděl: Toto, a toto dal my Michás, a za plát mna
načal, abych mu byl za řečeza.

5. A přišli ho, aby ſe poradili. Po tom, žeby zvěděti moči, zváli z h
řezechského cestu chodili, a zdařily ſe gjm ta vše pře řečeza chodá.

6. Který odpověděl, gjm: Dite v poře: p. Bůb bleči na cestu našu, T. i. facit s duci
y na cestu řečeza gidec.

7. Lebou fóz gijo pět mužům přišli do Lajf z Města: a viděli lid. S. rae postea
že v nem byli bezenskicke bogazlinosti, vcole obývají řezechský
bezpečný, y řezechský, řezechu žádny náříze neprotíti, y ſi má mnost
bezpečnosti, a daleko od Města Kydóna, y očevského hru, oddělené.

8. A navráteny k bratom řezechin do Města Saraa, y Čchao, y něp
taradíci se co byli, vyspenávali, vzprávali:

9. Vstávate, pogedene ſi něm: nebo ſine viděli zem něm voba
ří, a řezechu: nez nedbáváte, neodkládáte. Počme, a opanujme ſi
řezech pracu nebudeme mít.

10. Nejdeme ſ bezpečným do řezechini nag-řečník: a oděnzoá nám-

C. tport řeč. řeč
data Anarchia

D. sati ampli,
tanta multitudi
mis Caparem.
Jos. 19.

E. chal. perno
tarunt.

F. i. facit s duci
git.
zai postea
dicta est lajana
philipip.

Vid. Kap. XVIII.

1. Bůb misto na střem záoneg neči neodlítu nemí, střeb neci, stře sa
 roda na zemi.
 2. Až když gelo s protěstvím Jan, to gest, z Města Karaá, y offbaul, sest
 sto mužům prepařaných z zbroju bojovnu.
 3. A když vyzeli zostali v hradbách výšině: stře misto, od toho,
 času se menuje, do města Jan, a gest z žacu za karavanským.
 4. Dostal přejeli na horu offraym. A když přišli do domu Alchi,
 5. povídalo pět mužům ginsym bratrom! řitým, střeb, který proveg
 byli poslany aby mýslečovali zem města Lají: Mýsleč je v tisíce do-
 modr magu offod, a offram, y rezbárské modr, y ulet: Sagte pozor
 co se nám býti malicež jestupuli, westi do domu mladence lempí, eti
 6. byl v domě Alchi: y pozoramili ho z dloni potognýma.
 7. A když byli westi do domu mladence, rezbárské modr a offod,
 y offram, y modru uletu vzati uslyšovali sa, a kinez itál před svý-
 rama, když sest sto mužům naq-sylnigřich nedaleko otečávalo.
 8. Tedy pobral tý, který byl westi do domu obraz, offod a modr,
 y uletu modru. Kterým povídalo: Co dělat?
 9. Kterému odpovídali: Ne, a vlož při na usta své: y počí snama
 aby sime teba myvali za oča, a ja kineza.
 10. Když tebe lepší gest, aby byl za kineza v domě gróného dloněta,
 a když v gróném potolení a v čelaři, y zrabský.
 11. So když byl uslyšal, povídalo řicam gest, a rjal offod, y modr
 y obraz a gissel i mima.
 12. Který když byli geli, a byli rozhádali aby proč myvala gissli. Věti,
 y hovada, a mscito to co byvalo drabébo.
 13. A když by od domu Alchi byli daleko, mysl, který bydleli v do-
 modr Alchi, když se zvotali gissli za mima.
 14. A y za chrbtem krycati počali. Který když se byli obléčli, pové-
 děli s Alchou: Co chces? proč krycis?
 15. Který odpovíděl: boží mysl, kterých sem sebe učelal, vzdali se;
 y kineza, y mscito co sem nel, a pomíďate: Co gest tebe?
 16. Y povídali mu synové Jan: Naruž se, žeby si mysl nemluvil
 s nám, a žeby na teba neprispali mysl klenutiny, y sám, žeby se
 když domem tým negazinul.
 17. A tak, jak potali gissli. Tedy když viděl Alchou, žeby si mysl,
 by byli od nebo navrátil sa do domu svého.
 18. A sest sto mužům vzalo kineza, y ty řici, které sime prospore-
 děli: y prigeli do lají s lidu, který odpovídal, a bezpečný byl, a pobili
 gest meiem; y město popálili,
 19. Když žádaj naříze gissm nedal pomoc, proto, že daleko byli byd-
 leli od svého, a že z žádaj z lidu nemysvali negacebo tovaristva,
 y supětirá. A bylo město založené v fragunc hrobob: které zate
 když vystavili, bydleli v něm,
 20. když menovali město Jan, včetně ména oča gest, kterého byl
 spodil zrabský, který sa privé lají menovalo.
 21. Y postavili s sebe synové Jan v tom městě modru Alchi: a měli vlastbu
 na syna děrsu syna Alchissimova, y synu gese za kinezu v potolení Jan
 až do dne významné svého.
 22. Y zostala y někdy modra Alchi za mscet čas, dostal byl stanek Boží
 v záloze. Ja týž časem nebyvalo krala v hou zrabským.

H. reliquo da
miti & conti
bulibus.

A. zo Therapie
chalc. similitu
dines seu rima
qumus. I.
B. zo manu.

C. chalc. longi-
gati.

D. Damita
E. Alchi.

Judith Cap. XIX.

Capitola XIX.

I. Je Lenita fóz se smíril; Mánželfu své, od domu rodicůva naspá, přivedel.

II. Je gú Habaonitky, starý byl i pořešen Benjamin, z nejedlinym svého
bratří, upravili. 22. III. 3. Mánžel fóz tělo na hrobnat kusům rozří-
kal i geden u fajdenu pořešen a veden když byl pořal. 29.

I. Byl geden muž Lenita, který bydlel na straně soni Offrayim, a nazvan
byl Mánželfu z Bethelema Jivo.

2. Etterá žo zanechála a navrátila sa do domu otca svého do Bet-
lemea, a zostala u něho za Styri Měsycem.

3. Lebou gisel za něho muž gej, když sa chtěl svému smíriti a laboditi
jí, i sebú domu připravil, který měl sebú služebnici, a dveře opláštěny: Etterá
žo přigala, a venecola do domu otca svého. 5. fóz byl uslyšal svou
gr. gebo, a byl žo vnořil, vysel naproti němu z rádosti,

4. i obgal žo. A zostal žád v domě svagronem za ty dny, když
gebo a pil svým po pravdě.

5. Ale na štvrtý den, když v noční vstal, občel pree gisti. Etterá žo
vysal svagr a povíděl mu: Proz sebe malíčko chleba, a posýlni žo
luket, a tak pugóes.

6. I scoli spolu a gedi, i pili. Lebou povíděl otec ženi i žádová-
vremu: Prosim teba zostan dnes tuč, říbysme sa spolu vrchli.

7. Ale on fóz povstal, potkal žě iba odcíti. A vršafničený nahlí-
ne ho svagr zorjal tak, že u něho pozostal.

8. A fóz bylo ráno na páty den prokázal se Lenita na cestu. Etterá
mu zase svagr povíděl: Prosim teba malíčko počmu nejmí a když sa
posýlni, do kde nebude na den, potom pugóes. Lebou gidi spolu.

9. A mladec rostal, aby gel z Mánželfu gebo i jpačbolkem. Etterá,
mu z novu mluvil svagr: Komýli seb, že slunko i zapadu když jede,
a k věru se přiblížuje: zostan u mía i dne, a buď vysel, a pugóes
zágra do domu tvoře.

10. Kachiel žat přimoliti řečam gebo: ale když gisel a přisíl i Městu
Jebus, Etterá ginsjím ménem sa menuje Jeruzalem, když sebú včel svých
očí obřazenech, i nemíslí.

11. A fóz blížko byli když od města Jebus, a den sa měnil z novu i po,
včel paibolek i slunci svemu: když kane, prosím, užijme se do města Je-
bus, a zostanme v něm.

12. Etterámu odpovíděl fán: Nevégdom do města národu svého Etterá
nější i svým hrabětům, ale pugóem až do města Habaá:

13. A fóz tam dojděn, zostaneme v něm aneb gisťotné v městě Rá-
ma. 14. Lebou přistí město Jebus, a začali cestu pořačovati, i zapadlo
slunko pri městě Habaá, Etterá gest v pořešen Benjamovem:

15. A včeli do Habaá, aby tam odpocívali. So Etterá fóz byli včeli,
sedeli v ulici města a žádny gisť nebyl vystří do hospodi.

16. I kde, uťájal se člověk starý, Etterá se navracoval s pola, s právou
svého maceha, který i on z soni byval Offrayim, a přezpólny byl včeli v
městě Habaá. Ale když fragini též byvali synové Jemini.

17. A fóz pozdvíhnel oti starci, viděl člověka sedícího i svými
svýma na ulici města; i povíděl mu: Odkud když? a když když?

18. Etterá mu odpovíděl: Myslí smě z Bethelema Jivo, a gisťem na
město násle, Etterá gest na straně soni Offrayim, odkud smě byli myslí do Bet-
helema: a včeli gisťem i domu Božímu s; a žádny násle nebyl vystří pod střechu

Cod. spor

F. Gal. Contum

psit
Hebr. formica
ta est

A. Hebr. manc

B. ex annua dos-
pitatice

C. Hebr. inlinat
u scil. offus
remittat

D. ē regione
Jebus.

E. Beniamite

F. Gal. Diatoro

G. quæ tuni-
solo erat.

Vivid. Kap. XIX. a XX.

19. Když mánne plává i seno na pořímení oštěpů i ciblů, i rýno, f mym
i řeňki tvrc potřebami, i paškolci, který se mnou ſu: neqimicbo nepotře-
bujiemne fromě dospodu.

20. Kdyžmu coporacel řeňky: Buď potřebe tebe, já tebe dám vřeſku,
co potřebného gest; tolito proſym, žebyž nezostával na ulici.

21. I vrenedel ſo do domu ſvěto, a obrota ſal oſtom: a když umuli
nobí ſvě, přigal gřib na pořímení, aneb do hofini.

II. 22. I když ony žodemali, a po práci cestně, pořímení, a nápojem
tela občerstvovali přiſli mýje Města toho ſynové Delial, i: to gest bez
gárma: a když ſum ſtarob oběstali, na ſvera huic počali, když
na Pána domu ſrčali, a pořivali: a Mýved muža ven, který
veſel do domu ſvěto, abyſme ſvým zle zaházali.

23. I veſel f vám řeňky, a pořivali: Nečin te bratře, nečin te zloži
tegto: nebo veſel člověk do hofudi me, a preſtan te od tegto blaž,

muvoſti.

24. Mám dceru řánnu, i této člověk má nevěstu, výnádem
gřib f vám, abyſte gřib ponížili, a ſvůj blízkost výplnili: tolito pro-
vým, žebyž této neplabětnej ſkutek proti prirozenosti nepřihali.

25. I nechci privolati řetáam gebo. Když to mýel člověk, výnádem f vám
nevěstu ſvůj, a očízadl gřim giu aby čimli ſvůj co chci: ſtěru když byli pro-
celú noc zle zaházali, prepiſtili giu řáno.

26. A žena když ſe rozeznalo připla f ſverám domu, tam kde zofá-
val muž, gej, i upadla tam.

27. Když bylo ráno, vstal člověk, a očim ſvěrce aby gřel po cestě ſvýg.

i ble nevěstka gebo ležala pred ſveráma z rozloženýma ſukama na probu.

28. Když on mluvil, když ſe domníval žeby ona ſpala: Vstáni, a pod-
me. Která když mi neodponovala poznal, žeby umrela; vrazil giu, a vložil

na oſtu, i narátil ſa do domu ſvěto.

III. 29. Do ſtarob když byl veſel, ulapil me, a ſelo ženi mřivc ſkota

ma gejma, ſe když ſe ſpala na ſvanáč řeňek a ſupur, rozeſkal po výfci,

fřib poſoleniach ſyra ſelých.

30. Do ſtarob když mýel geodenčář, ſpolu ſkoti: Níkdy taková ſe
neſtala ſa w lhou ſyrabětém, od toho dnia, qaf očomé naſly z Egypta
veſili až do tohoto dnia: Výdávajte ortel, a veſci ſpolu roziuott co
mámé činiti.

Kapitola XX.

I. Pre této ſkutek neplabětnej tegto ſem qimic ſotolená když božovali napříty Beny-
aminovi, ſtrafrat premezeny zofali, i. II. Ale po treti z ſotoleny Božko
když božovali to ſotoleni Benjaminovi rájist po bili mýmo ſeſt ſo mu,

I. Tebož mýeli veſci ſynové ſyrabětij, a zgelí ſe ſpolu, gaſo qidon muž
i od Města Jan az do Bersabee, a od Žemí Galádo, až f Pánu ſo-
Máſta. I veſci ſyrazata ſe prečnýbo lhou, i veſci ſotolená ſyrabětik
f ſkotromájdennu lhou Božko zgelí ſe, ſteřibylo, ſtýn ſo ſiſiun ſe
mých božovali lhou.

2. (i když ſe to nečilo ſynom Benjaminovym, žeby ſe zgelí do Máſ-
ta ſynové ſyrabětij.) A opitovany ſemta, mánzel ſeni řeňek,
galobý ſa tak veliký mých ſpaibal.

4. Coporacel: ſipfel ſem do Města Gabáa Benjaminového z láman-
želtu mu, a tam jem ſe obratil na nocles:

A. Act. 19. 5.

B. Gal. 5. 10.
cognoscamus eis

C. Gal. ignoni
ma ſeu pugna
ſine

D. Gal. 5. 10.
huius ignoni
niſtam

E. Sc. etia duas
partes mifit
duaby ſimilis
M. aplice tribu
bus.

F. ad tempore

G. ofee 9. 9.

H. i Capita & pri-
matus.

Judit Kap. XX

5. Až tle lidé Města Jabaá obestali svům v nočním sem odpotivat
Pterý mňa oběti zabití, a manželku mňu s fiktivem k viti nepoobojím, když
júzovali na poštey ženicha.

H. sc. libidin
prae stua

6. Když když sem ulapil na tysi sem qm rozsekal a rozešlal sem čáppi
po městských potoleních vladárství našebo: nebo někdy tak neslibebo,
nij sputek, a tak prebrožny měs nestal ja v lidu Yrabělitem.

7. Když mne mne synové Yrabělity, rozsudíte co máte činiti.

8. A když stál mne lid, gakdy, z genébo člověka i círu odpověděli: I. comuni con
Mnení mne se do fantur nashyb, a my žadný nevěgöt do domu svého: sensu

9. ale toto věpolek mne učiníme proty Městu Jabaá.

10. Nech sa vyberet dejet mužům i sto, i každého potolená Yrabělita
ho, a sto mužům i tisíc, i tisíc z dejet tisícům, aby znosili vognu pot
ravu, aby mne mohli bogowati proty Městu Jabaá Benjaminovému, i
oplatiti genu za hry, který zasloužil.

11. Až zdej se vysuek lid Yrabělity k Městu, gakdy geden člověk, z gené
ku myslu, a z genu rádu.

12. A poslali poslu k každému potolená Benjaminovému, který by pone
děli: Proč tak veliký sputek neslibebo mezi vama nasej sa?

13. Vydádce lid z Města Jabaá když tento sputek neslibebo správali
aby sa zamordovali, i aby sa očnala zlost z lidu Yrabělityho. Který nez
děli upořebnuk růžazu bratrům svých Yrabělitych.

14. Ale ženitují Měst, které k nym primalejali, zepří se do Města Jabaá,
aby qim pomáhali i aby proty mneistemu lidu Yrabělitem bogowati.

15. A nalo sa pět, a dvaat tisícum k potolená Benjaminového, který
vystabovali meč mimo obyvatelů Města Jabaá.

16. Když bylo sedem sto mužům naq-synegsijos^a, který tak zlevně, A. sobiissimi
gakdy pramí ruku bogowali: i tak i praktm kamenni na qitc město - corpore.
Zajali že i vlas mohli uderiti, a mžadně na druhu stranu ruk fa
mená sa neužily.

17. Z mužům také Yrabělitych, mimo synů Benjaminových, nalo
sa pět sto tisícum když vystabovali meč, i sotovýbje do vogni.

18. Když když vyzděli připli do domu Božího, to jest, do bylo: a po
radili se: Pána Bože, i ponečeli: Kdo bude v vognu nassén za hry, C. pro sentiu
ja aineb ja hagmapa proty synom Benjaminovym? Kterým odpověděl k fineas.
Bož: Nech gest Judas, vodíte ráj.

19. A mnoz synové Yrabělity když ráno vstali, položili vognu vedle
Města Jabaá.

20. A od tuž když geli so bitki proty Benjaminovi, Město Jabaá,
ti poradili.

21. A když vyzděli z Města Jabaá synové Benjaminové, pozabíjali z
synům Yrabělitych v té den z mužům dva a dvaat tisícum.

22. Zdej synové Yrabělity, když vyzděli, i o množství dřífali, na
tentoz mješi na kdyžm prvek bitku byli měli, vognu napravovali:

23. ale však, prvek qitci aby plakali před Bohem ar do noči:
i aby se ho poradili, a ponečeli: Namely gesti vyzděli so bitki proty
synom Benjaminovym bratom nashym čily ne? Kterým on odpověděl:
Vyzděte k nym a bogužte.

24. A když synové Yrabělity na druhu den byli vyzděli so bitki proty
synom Benjaminovym,

25. vyzděli synové Benjaminové z brán Města Jabaá: a když se

D. cur deus rit
confulto permitt
rit trinitate ange
affligi Israelitas
pulem capicione
ss. Aug. Reg.
se ut puniret pia
ta praefit. Nolo
lattice quod tolle
rabant in Tribu
Dan.

Vivid. Kap. XX.

I nýma potkali tak z velení porážku ja myd vytrhali, že očemnají tisíc mužům který měl vytáborovali byli pozabijáni.

II. 26. Protož všichy synové Izraelský, přišli do domu Božího, a sedějí plakali před f. Bohem; i postili se v den den az do večera, a obetovali mu oběti zapálne, i oběti pečené.

27. a opatrnali se o svém sňastku. Ja toho času tam v bylo byla žena smlouvi Boží.

28. a říká f. Šleázarův syna Šáronového byl vládce domu Božího. Tebož poradili se žána Boží, i ponechali: Naměly myšleni gesti so biskupi proti synom Benjamincům brancům našim, čili prestati kterým odpověděl f. Páb: Vyčekte, nebo zágraží očerzdam qub do ruky wasiých.

29. i položili jáscočti synové Izraelský ofolo Města Gabáá:

30. a na třetí rok, tak, gafó podnáfrat, proti synom Benjamincům vyčekali.

31. Ale i synové Benjaminců smiele vyběhli z Města, a fdiž utekali neprítelé opět za nýma beržali, tak že svých byli poranili, gafó na prvný i na druhý den, i byli pomordovali předem z cest utekajících, s kterých cesta vedla do Města Betbel, a druhá do Gabáá, a byli porazeni ofolo tří let mimo.

32. Nebo se domnívali, že qub tak, gafó, předem mordovali budou. Který gafobý utekali, poradili se, aby qub oveseti mohli daleg, co Město, i qub fobý utekali s předmenováním leštám, žeby qub dovečeli tam.

33. Protož všichy synové Izraelský, když vstali z svých míst rok tablí vyčekali na místě které sa menuje Saalhamar. Zásedli radečka ofolo Města, byvali, pomálu se potali otrávit.

34. A od zapádneho straně Města vyčázali. Ale i gříšník deset tisíc mužův, zevšeckého lidu Izraelského obyvatelé Města so biskupi vyvolávali. I obtážila ja rovna proti synom Benjamincům: a nepte rozhněli, žeby qum zevšeckých stran nastávalo zabijání.

35. I porazil qub f. Páb před obvyklem synův Izraelských, a požádali svých v den pet a dvacet tisícův, i sto mužův, všech bojovníků a který vytáborovali nec.

36. Ale synové Benjaminců, když byli moci, že nemohou premoci, potali utekati. To když viděli synové Izraelský, dopustili qum aby utekali, žeby so připravených jáscoček doběhli, které byli veče Města položili.

37. Který když byli znenadála, z přítych míst vyběhli, a Benjamincům by utekal, pred nýma který mordovali qub, věpeli do Města Izraelský a pomordovali v nem všech mociem.

38. Ale byli známou sali synové Izraelský tím, kterých byli na zásedě polozili, aby ohrem zapálili, když to Město dobyle: aby prudkážali když bylo vybázel, že gest dobýté Město.

39. To když byli viděli synové Izraelský v též bitce postaveny: nebo se domnívali synové Benjaminců že ony utekají, i neustupujíc tím za nýma beržali když z qub vodíci pomordovali třicet mužův:

40. i byli moci, gafobý slup dýmou i z Města vybázel; Benjamincům třicet synové když se obléčli našpat, i byli moci je Město gest dobýt, a že plamen když gide:

41. Tebož ry, který se byli tažili gafobý utekali, když tráv obrátili svého stíga qum opeřali. To když byli viděli synové Benjaminců, poutekali,

E. sc. in silo.

F. sic patet
hanc histori
ad contigent
paucis post mor
ad fosse.
G. i. summe fa
erat.

A. Bald. in pla
nitie Jericho

B. v. ab Aron
cinete ha
baa.

Vivid. Kap. XX. et XXI.

42. a na cestu pláště počali utefati fóis quis tam také nepřítelé bohuli.
alež ty, který Město byl poopálili, myslí naprotivu nám.
43. A tak sa stalo, že z obou stran nepřítelé quis mordorvali,
a my nemeli zadneho oponenfci fdiž umirali. Popadali, a porazeny su na
straně východ slunce Města Gabáa.

44. A bylo tich, který na tem míst pozabíjany su, osennat tisíc mužů
rescifich bogomilium mag sylvestris.

45. Ato fóis byli videli ty, který pozostali z lidu Benjaminového utefli
na púst: a gípli na skalu, kde je menuje Rémmón. V tem také utefu
fóis se totili a sem y tam rozkibali, pět tisíc mužů pozabíjali. A fóis
byli všecky utefali, bezali za rýma, a pozabíjali také gípské dva tisíce mu
žů.

46. A tak sa stalo, že rescifich, který byli popadali z lidu Benjamino
vého na rescifich místech, bylo pět, a dravet tisícius, do rogní ba
gornistium mag hoto rescifich.

47. Ichdy pozostalo rescifich lidu Benjaminového, který ujistí, a
uteli mohli na púst, sest sto mužů a sedeli na skale. Rémmón za My, A ut justitia
ni Mlešue.

48. A fóis se narátli synové Izrabelsí, rescifich ostatní Městite, oč
člověka, až do horava mečem pomordovali, y rescifich Města, a vedení
Benjaminové prudky očení popálil.

Kapitola XXI.

1. Je ja obrovilo tofolci Benjaminové z My sto fánnem, které byli zastráneni
pri bitce obyvatelů Jábes Města Galáad, I. II. Je synb ulapili dveře,
sto fánnem, které tančovali v bylo, za manželfi sre. 19.

1. Frisabali také synové Izrabelsí v Městě Mošsa, a porovdeli: Šad, B. Eod. 4. pone.
my i nás nedá synom Benjaminozym i dcér svých za manželfu.

2. V příslí resciu do Doma Božího který byl v bylo, a fóis před obly, C. Iessio signit
časem Božím sečli, az dorčera, pozornitomali klas, a z velikym kví
lenym plakali fóis porovdali:

3. prcio fáne Bože Izrabelsí stala sa této zlost v lidu Izrabelsém,
že dnes jedno potolení zahynulo s námi?

4. Ichdy na druhý den fóis predečnem povstali, vystavili oltár: D. Gal. 8. 70.
a obětovali na něm čerti zapalné y potogné, a porovdeli:

5. Kdoze nemůžel z roguem Božím rescifich potolená Izrabelsého?
Kdo spredliši prisabu seba byli zavázali, fóis byli v Městě Mošsa,
že pozabíjagu tich, který by pristomny nebyli.

6. A fóis litovali synové Izrabelsí nad svým bratrem Benjaminem,
počali mlímiti: Zahynulo jedno potolení z lidu Izrabelsého, bezmála

7. odhad manželfi nezmu? Nebo resciu vespolek sme prisabali, že gím F. Iesbr. per domi
nedáme my dcér našich?

8. proto porovdeli: Kdo gest rescifich tofolci Izrabelsého, který ne
můžel s fánu do Mošsa? A He nastí sa obyvatelé Jábes Města Galáad?

9. I za toto také času, fóis byli v bylo, žádny sa tam svých nena
sel.

10. protož synové Izrabelsí poslali deset tisíc mužů mag sylvestris,
svých, a prisazali gím: Díte, a pomordujte obyvatelů Jábes Města Galá
ad z mečem, gaf manželfi, tak také díti gíz,

11. A toto gest co zaoboudnatí máte: Mag sylvestris mužské počlani, a ženy
stere poznali mužů, pozabíjagte, ale fánu zastráňte.

aliqua misericordia temperatur.

E. nā oē tribus
comun. patre
bebabant, sc. fa
co. b.

G. urbi peracte
ris ultra for
dand.

H. Num. 31. 17. 18.

Judit. Kap. XXL. a Rínska Rút. Kap I

L. va rauasem
cos in pace.

12. A náslo ja v Judes v Městě Galaád syni sto faneti, kteri nepoznali mužského pošlavná, y přivedli jich do města v bylo, do zemi kámačn. A poslali poslu s jménem Benjaminovym, kteří byli na řecké Rémmon, y přizvali jim, aby jim přijali v položi!

14. Y přistli synové Benjaminový v ten čas, a dali sa jim za manželé sicer Judes Města Galaád: ale ginsjich nenastli, kteri by podobným spůsobem rejádali.

15. Y msceli lid Izraelský vělny litoval, a potáni čiml, že pozabíjali jedno potolení, z lidu Izraelského.

16. Y povídali starší z lidu: Co učiníme z ginsjima, kterým se nedostalo žen? msceli v potolení Benjaminovém žen pomordované su,

17. A veliku starost, y převídání pilnou možnost mít abysme zaopatřili, žeby sa jedno potolení z lidu Izraelského nezabíabilo.

18. Nebo sicer náslych nemožné jim dali, když sme žádali správbu, a žorečenství, s kterým sme povídali: Žorečený ten, kdož dal sicer synům Benjaminovym jménem za manželku.

II. 19. Y poradili je, a povídali: Zde slávnost fáneq jest v bylo co noční, který bylo založeno jest na straně půl noční Města Béthel, y na straně východ slunce cestí, která vedou z Béthel do Kydym, a v potolení Městečka Lebo na. 20. Y přizvali synom Benjaminovym, a povídali: Díle a uhrágt se v minicích.

21. A když uviděte díle v bylo že vjezdají objeagně k tancom výběbným znenadala z výbic, a ulapte sebe s myslí gedenčej manželku godini a díle do zemi Benjaminové.

22. A když pridu díle výběně, i bratr, a potom sa naproti nám žalovat, povíme jim y nadíti sa, povíme jim: Smilujte sa nad náma: nebo jich nepolapali gafo na rognu a gafo výzvitele, ale že nás profili, abyše jim jich dali, a nivatist proti samy sebe vinni.

23. Y učinili synové Benjaminoví tak, gafo jim bylo rozloženo. a kohoto jich bylo, gedenčej ulapil sebe manželku s týb, které tančovali: y odesli do zemi své, když stavali Město, a bydli v nýb.

24. Synové také Izraelský narratili sa po svých potoleních a že lachají do svých stanů. Ja týb časův nebyvalo krála v lidu Izraelství; ale gedenčej co ja mu mělo dobrého, to čiml.

Rínska Rút.

Kapitola I.

I. Ač Olimelius Betlejemský, když sujoval hlad, z svu manželku Noemi vysel do zemi Moab a tam zemrel z synama. II. Je Noemi a Rút, v Drifta bytoli se namíráteli do města Betlehem. III. Je Drifta když se namírala zase, Rút získala z svého bratra do Betlehemu, 14.

2. Za časův gedenčej hladu, když sujoval hradec, když se všechno měli, stál sa hlad v zemi Moabské! A odesel člověk geden z Betlehemu Judi aby bydlet mobel v fraguně Moabitiské z svu manželku, y z domu Jézma.

3. On sa menoval Olimelius a manželka jeho Noemi; a dva synové, geden Rabalon, a druhý K'belion, Čfratčejtij z Betlehemu Judi. A když vespeli do fragunu Moabitiské bydleli tam.

4. Y zemrel Olimelius manžel Noemi; a pozostala ona sama z syna.

A. per Conferentia
a coronem
et existimantur

B. patrio & festo
Scenopugia con
venienti

C. sc. n'be iusto
diendo. Sa.

D. sc. Iuda.

E. ex Ephrata
F. viva pars et
Arabia lucus
Metropolis Petra